

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, SRPANJ 2014. ■ GODIŠTE VIII. ■ BROJ 47 ■ ISSN 1846-4076

4

DOGAĐAJNICA

Neki zajednički ljetni
pastoralni programi u
Požeškoj biskupiji

Blagoslovljena nova crkva
sv. Petra u Kuli

Prvo hodočašće starijih
osoba u Voćin

Biskup posjetio
poplavljena područja

19

IZ NAŠEG CARITASA

Biskupijski Caritas uređuje
i oprema poplavljene kuće

19

MOJA VJERA

Skulptor i slikar Alojzije
Cindrić iz Rešetara

22

ŽIVOT MLADIH

Učenici katoličkih
gimnazija hodočastili
u Voćin

Godišnji ministrantski
susret u Požegi

26

ŽUPNI SLIKOPIS

Župa svete Marije
Magdalene u Bebrini

28

DUHOVNI KUTAK

31

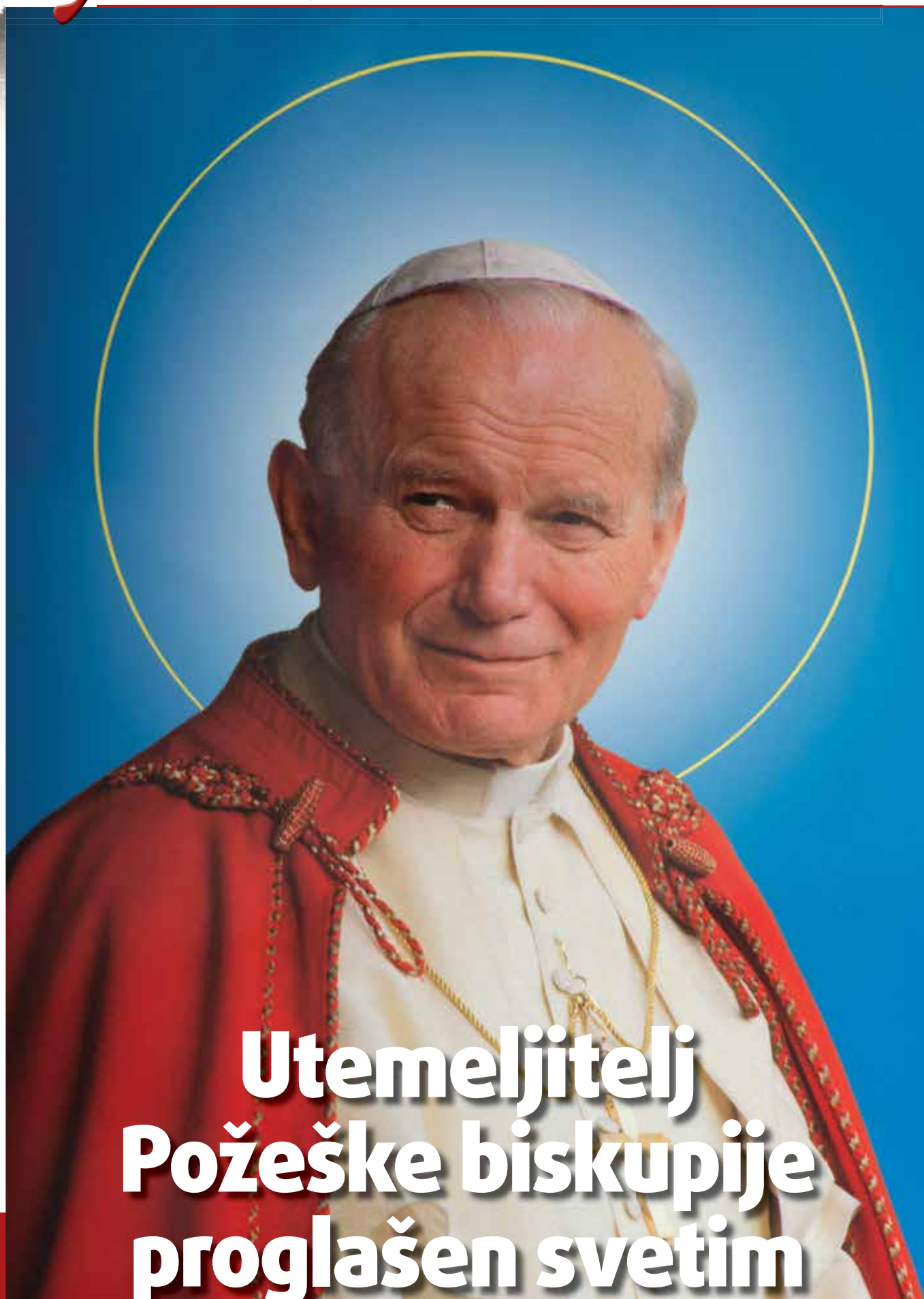
KRŠTENJA

Biskup krstio djecu iz
brojnih obitelji

Poseban prilog

HODOŠAŠĆE U RIM

23.-28. travnja 2014.

Utemeljitelj
Požeške biskupije
proglašen svetim

SVEĆENIČKO REĐENJE U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Imajte abrahamovsku hrabrost vjere i živite svećeništvo kao ljubav Srca Isusova

U subotu 28. lipnja biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali te za svećenike zaredio Juricu Gašparovića iz Župe sv. Nikole u Pleternici i Ivana Popića iz Župe Rođenja BDM u Podravskoj Moslavini. Uz biskupa slavlju je prisustvovalo šezdesetak svećenika Požeške biskupije, đakoni i bogoslovi te njihovi poglavari iz zagrebačkog i đakovačkog Bogoslovnog sjemeništa, roditelji ređenika i vjernici iz rodničkih župa na čelu sa župnicima.

U pozdravu biskup je istaknuo kako je dubok događaj kad mladi ljudi iskrenošću vlastite slobode povjeravaju svoju sudbinu Isusu Kristu i polažu život za njega, a on ih snagom svoga Duha opunomoćuje da budu njegovi poslanici. Spomenuo je znakovitost prezbiterijskog ređenja koje se slavi između svetkovine Presvetog Srca Isusova, Dana molitve za svećeničko posvećenje i svetkovine sv. Petra i Pavla; vjernih Isusovih svjedoka i stupova Crkve. Podsjetio je ređenike na tvrdnju sv. Ivana Marije Vianneya da je svećeništvo ljubav Srca Isusova te samo u toj ljubavi mogu razumjeti, živjeti i vršiti svoje poslanje. Pozvao ih je da u tom raspoloženju pristupe svetom slavlju i prime sveti red prezbiterata.

Osjetljivost za Boga

Biskup je u homiliji rekao da je velika radost što na slavlju u požeškoj Katedrali sudjeluju roditelji i prijatelji ređenika, obitelji s djecom, požeško-slavonski župan Alojz Tomašević, pleternička gradonačelnica Antonija Jozić i mnogi drugi, ali da je najveća radost što je među nama prisutan živi, uskršli Isus Krist koji zahvatom svoga Duha ostvaruje svoje djelo u onima koji mu vjeruju i žele primiti sakrament svetoga reda. Potom je podsjetio da postoje ljudi posebne osjetljivosti za različite razine života - sportsku, glazbenu, političku, gospodarsku, ali da je od najveće važnosti ona osjetljivost koju netko ima za Boga. Usredotočio se na Abrahamov lik iz prvoga liturgijskog čitanja te rekao kako je on svojom otvorenošću i gostoprimstvom prema trojici neznanaca postao dionikom Božje inicijative i dara. Upozorio je na njegovu spremnost žrtvovanja ugojenog teleta i drugih svojih dobara kako bi i na taj način ušao u zajedništvo osoba koje susreće. Još je dodao kako se Sara smijala na neznatno obećanje da će Abraham u svojoj starosti dobiti porod, ali da je to bio odgovor na ljudsku nemoć koja u starosti ne može radati, a ne na ono što dolazi iz Božjih mogućnosti.

Snažan izazov

Biskup je podsjetio kandidate za prezbiterat da su i oni poput Abrahama postali dionicima Božjeg djelovanja te da su mladenačkom sabranošću otkrili u svom srcu Božji trag i duhovno zvanje te nisu ismijali poziv koji dolazi iz Božjih mogućnosti, nego ga spremnošću vjere prihvatili očitujući danas svoj „Evo me!“ za svećenički život i poslanje. Rekao je da smo svjedoci kako se danas ne nekim razinama hrvatskog društva ismijavaju Božje mogućnosti i naše postojanje svodi na ljudske nemoćne domete te da je odaziv kandidata Božjem pozivu snažan izazov. Poželio im je abrahamov-

sku hrabrost vjere i uspješan put kojim su krenuli. Dodao je da im je pri tom satnik iz evanđelja, koji moli Isusa da mu ozdravi slugu, snažan primjer vjere te je na njih primijenio Isusovu riječ „Idi, neka ti bude kako si vjerovao!“. Podsjetio je da Isus ne uslišava satnika zbog njegove želje, nego zbog njegove vjere te je pozvao ređenike da i oni s dubokom vjerom pristupe svetom ređenju kako bi u njemu postali suobličeni Isusu Kristu te i sami liječili svaku vrstu bolesti u hrvatskom društvu. Upozorio je na primjedbu evanđelista Mateja da je Isus liječio tako što je uzeo na sebe naše slabosti i ponio naše boli te zaključio da je ljubav najbolji lijek za ljudsku nemoć. Istakao je da je Isusova ljubav jača od smrti te poželio da ona uđe u ređeničku mladenačka bića, izliječi ih od bolesti grijeha, osposobi u njihovu pristupu ljudima na rubu života, kako ih poziva papa Franjo. Zahvalio je Bogu što u svećeničkom ređenju odijeva mlade ljude u moć Duha te nam po njihovu služenju daruje svoje cjelovito zdravlje i spasenje.

Nakon popričesne molitve biskup je čestitao novim svećenicima i obećao im da će ih pratiti molitva svih sudionika slavlja njihova ređenja. Potom je skupina mladih iz Pleternice odjevena u narodne nošnje zahvalila biskupu što je podijelio sakrament svetoga reda te čestitala zaređenima. Katedralni zbor pod ravnanjem Alena Kopunovića Legetina uveličao je slavlje, napose pjevanjem dijelova Mozartove *Spaurmesse*.

Svećenik je osoba poslana od Boga za čovjeka

Jurica Gašparović rođen je 23. rujna 1985. u Požezi, a živi u pleterničkoj Župi sv. Nikole, odnosno u Gradcu. Obitelji, uz oca Josipa i majku Katu, čini još mlađa sestra Josipa te stariji brat Tomislav koji također ima svoju obitelj. Osnovnu školu Jurica je završio u Pleternici nakon čega odlazi u sjemenište u Zagreb. Školovanje nastavlja na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu. Đakonski praktikum odradio je u požeškoj Župi sv. Terezije Avilske.

- Nakon moje prve pričesti, u župu je došao župnik Antun Ćorković koji je svojim radom privlačio djecu tako da se broj ministranata jako povećao; nastala je gužva oko oltara. Zatim je u župu došao i kapelan Mario Sanić koji se još više posvetio radu s nama ministrantima; igrao je s nama nogomet i pripremao nas za vjeronaučna natjecanja. Dobio sam, tako, jednu sliku svećenika kao osobe koja je bliska ljudima. Sve me više počeo privlačiti poziv svećenika, a s druge strane, nekako sam tu pomisao i odbijao. Međutim, što sam je više odbijao, ona mi se sve više vraćala kao bumerang. Na kraju sam Bogu rekao "Da!" - prisjeća se Jurica koji je posebno zahvalan onima koji su ga tijekom studija duhovno podržali; svojoj obitelji, župniku Ćorkoviću i bivšem kapelanu Saniću.

U svom svećeničkom životu nastojat će se držati svoga svećeničkog gesla "Od ljudi uzet, za ljude postavljen". - Svećenik je osoba koja je postavljena za čovjeka i koja mu treba biti bliska u različitim životnim situacijama kao duhovna potpora, kao onaj koji je poslan od Boga za čovjeka - poručuje Jurica.

Želim svjedočiti Radosnu vijest u zgodno i nezgodno vrijeme

Ivan Popić rođen je 10. siječnja 1990. godine u Osijeku, od majke Ljiljane i oca Zlatka. Ima mlađu sestru Mariju i brata Mateja koji već imaju svoje obitelji. Prva četiri razreda osnovne škole završio je u Podravskoj Moslavini, više razrede u Viljevu. U Osijeku je završio Ugostiteljsko-turističku školu, smjer turističko-hotelijerski komercijalist. - Nakon završene srednje škole shvatio sam da to nije ono čime se želim baviti čitavog života. Sve me više počeo privlačiti i ispunjavati svećenički poziv. To sam povjerio svom tadašnjem župniku Josipu Kresiću koji me duhovno odgajao i životom mi svjedočio što je to ljubav prema Bogu i Crkvi. Promatrajući njega i njegov život, i ja sam se zaljubio u svećenički poziv. Kada bih došao k njemu, rijetko bih ga nalazio u župnom stanu; većinom je bio u crkvi. Tada sam shvatio da je najveća svećenička dužnost - molitva. Župnik Kresić s velikom je radošću prihvatio moju odluku - ističe novozaređeni svećenik Ivan koji je kao osnovnoškolac i srednjoškolac uvijek bio aktivan u svojoj župi kao ministrant, čitač i član župnog zbora.

Nakon završene srednje škole Ivan je pohađao Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu gdje je i diplomirao. Đakonski praktikum odradio je u Biskupskom ordinarijatu i Župi sv. Terezije Avlske u Požezi. - Želim biti onakav svećenik kako to Crkva nalaže, a što sam posebno proučavao jer sam iz toga područja imao diplomski rad. Da bih ustrajao na tom putu, molim se svom zaštitniku sv. Ivanu Krstitelju da kao i on, u zgodno i nezgodno vrijeme, govorim i svjedočim Radosnu vijest - poručuje Ivan.

Novi raspored svećeničkih službi u Požeškoj biskupiji

Dekretom Biskupskog ordinarijata obznanjeni su ovogodišnji premještaji svećenika. Donosimo njihov raspored koji nije potpun jer nedostaju prvenstveno premještaji redovnika franjevac. Na nove službe svećenici će nastupiti u drugoj polovici mjeseca kolovoza.

Josip Bogović razriješen službe župnika Župe sv. Ilije Proroka u Brodskom Stupniku i imenovan župnikom Župe sv. Josipa u Lipovljanima.

Ivica Bošnjak razriješen službe biskupova tajnika te upućen na studij duhovnosti u Rim.

Ivan Certić razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Nikole Biskupa u Pleternici te imenovan upraviteljem Župe Duha Svetoga u Đulovcu.

Stjepan Đurić zbog zdravstvenih razloga razriješen službe župnika Župe Rođenja BDM u Podravskoj Moslavini.

Danijel Engelman razriješen službe upravitelja Župe sv. Katarine u Gaju i Župe Presvetog Srca Isusova u Antunovcu te imenovan župnikom Župe sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru.

Valent Furjan razriješen službe upravitelja Župe sv. Barbare u Sladojvcima te ostaje župnik Župe Kraljice sv. Krunice u Cabuni.

Jurica Gašparović mladomisnik imenovan župnim vikarom u Župi sv. Marka u Našicama i u Župi Gospe Fatimske u Našicama.

Branko Gelemanović razriješen službe upravitelja župe Presvetog Trojstva u Daruvaru i imenovan župnikom župe Pohoda Marijina u Siraču.

Josip Homjak razriješen službe župnog vikara u Župi Sv. Luke Evanđelista u Novskoj te imenovan upraviteljem Župe bl. Alojzija Stepinca u Virovitici.

Mr. Dragan Hrgić razriješen službe župnog vikara u Župi Presvetog Trojstva u Daruvaru i Župi sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru te imenovan upraviteljem Župe sv. Josipa u Slatini.

Msgr. Stjepan Josipović, župnik Župe sv. Mateja Apostola u Mačkovcu umirovljen te ostaje nadalje pastoralno djelovati u istoj župi.

Dragoslav Kozić razriješen službe privremeno upravitelja Župe Rođenja BDM u Podravskoj Moslavini te imenovan upraviteljem Župe Preobraženja Gospodnjeg u Bučju.

Ljubo Maljur razriješen službe upravitelja Župe Duha Svetoga u Đulovcu te imenovan upraviteljem Župe Presvetog Trojstva u Gornjem Lipovcu i pastoralnim suradnikom u Župi Blažene Djevice Marije u Novoj Kapeli.

Mario Mazanik razriješen službe župnog vikara u Župi Blažene Djevice Marije u Novoj Kapeli te imenovan župnim vikarom u Župi sv. Nikole Biskupa u Pleternici.

Ivan Nikolić, razriješen službe župnika župe Preobraženja Gospodnjega u Bučju i imenovan župnikom Župe Presvetog Trojstva u Daruvaru.

Stjepan Pasarić SDB, razriješen službe upravitelja Župe Pohoda Marijina u Siraču.

Marko Pišonić razriješen službe župnika Župe sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru i imenovan župnikom Župe sv. Ilije Proroka u Brodskom Stupniku.

Ivan Popić mladomisnik imenovan tajnikom Biskupskog ordinarijata u Požezi.

Darijo Šimić razriješen službe upravitelja Župe sv. Josipa u Lipovljanima te imenovan upraviteljem Župe sv. Barbare u Sladojvcima.

Msgr. Vladimir Škrinjarić razriješen službe župnika Župe sv. Josipa u Slatini i imenovan župnikom Župe Rođenja BDM u Podravskoj Moslavini.

Stjepan Škvorc razriješen službe upravitelja Župe bl. Alojzija Stepinca u Virovitici te imenovan upraviteljem Župe sv. Katarine u Gaju i Župe Presvetog Srca Isusova u Antunovcu.

Žarko Turuk razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Marka Evanđelista u Našicama te imenovan župnim vikarom u Župi sv. Luke Evanđelista u Novskoj.

NEKI ZAJEDNIČKI LJETNI PASTORALNI PROGRAMI U POŽEŠKOJ BISKUPIJI

Slavlje biskupijskog zaštitnika te marijanska hodočašća

Biskup Antun Škorčević dostavio je svim župnim uredima dopis u kojem su naznačeni neki zajednički pastoralni programi tijekom ovog ljeta. »Vjerujem da će svatko od vas pronaći mogućnost tijekom ovog ljeta odmoriti se i obnoviti snage za novu pastoralnu godinu. Želio bih vas upoznati s nekim zajedničkim redovitim pastoralnim programima koji se odvijaju tijekom ljeta i početkom jeseni te vas pozvati da na njima sudjelujete zajedno s vjernicima« – kaže u dopisu biskup.

1 U subotu, 5. srpnja spominjemo se 17. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije u godini proglašenja svetim pape Ivana Pavla II. Pozivam vas da u nedjelju, 6. srpnja 2014. na svim svetim misama podsjetite vjernike na taj događaj te ih potaknete na zahvalnost svetom Utemeljitelju i uključite u molitvu našu mjesnu Crkvu da svi njezini članovi budu živi dio Božjeg naroda u izvršavanju poslanja primljenog od Isusa Krista.

O 17. obljetnici osnutka naše Biskupije mješoviti zbor Sveučilišta Sorbonne iz Pariza pod ravnanjem Ariela Alonsa održat će u četvrtak, 3. srpnja, u 19,15 sati koncert u požeškoj Katedrali.

Na samu 17. obljetnicu Biskupije u subotu, 5. srpnja 2014. u požeškoj Katedrali dijecezanski biskup predvodit će zahvalno euharistijsko slavlje u 18,30 sati na kojem će sudjelovati vjernici župa grada Požege na čelu sa svojim svećenicima te vjeroučitelji koji tim slavljem završavaju duhovne vježbe u Velikoj. Toga dana u drugim gradskim crkvama neće biti večernjih svetih misa.

2 Susret bogoslova Požeške biskupije održat će se u Velikoj od 6. do 10. kolovoza 2014. a završava sudjelovanjem ne euharistijskom slavlju na blagdan sv. Lovre. Istim slavljem započinju svoj susret svećenički aspiranti a završavaju ga 14. kolovoza.

3 U nedjelju, 10. kolovoza 2014. slavimo blagdan sv. Lovre, đakona i mučenika, prvoga zaštitnika Požeške biskupije i zaštitnika Biskupijskog Caritasa. U svim župama

valja na ovu nedjelju progovoriti o sv. Lovri kojeg nam je za zaštitnika Biskupije dao sv. Ivan Pavao II. te u molitvu vjernih uključiti i nakanu za našu mjesnu Crkvu da po zagovoru svoga nebeskog Zaštitnika i svetog Utemeljitelja može izvršiti poslanje koje joj je povjereno.

U predvečerje blagdana sv. Lovre, 9. kolovoza u njegovoj požeškoj crkvi održat će se u 19,00 sati *bdijenje* s prvim vesperama u čast sveca i klanjanjem pred Presvetim na koje su pozvani caritasovi volonteri iz Požege i drugi vjernici.

Na sam blagdan sv. Lovre, 10. kolovoza središnje euharistijsko slavlje u dvorištu ispred Biskupskog doma u 10,00 sati predvodit će đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit msgr. Đuro Hranić. Bit će to zahvalno slavlje za sve one koji su svojom molitvom i darom pomogli nastradalima u poplavama na području naše Biskupije i u Županjskoj Posavini. Na njega su pozvani svi svećenici i vjernici grada Požege u čijim crkvama neće biti podnevnih svetih misa. Pored toga na slavlje su pozvani caritasovi volonteri iz požeških i drugih župa cijele Biskupije te oni koji su prošle školske godine primali stipendiju od Zaklade Požeške biskupije za siromašne učenike i studente. Molim svećenike da o tom obavijeste caritasove volontere i stipendijante. Nakon euharistijskog slavlja održat će se susret caritasovih volontera u Katedrali kojom prilikom će biti predstavljeno što je učinjeno za poplavljene i daljnji program rada.

4 U petak, 15. kolovoza slavimo svetkovinu Uznesenja BDM na nebo. U predvečerje svetkovine, 14. kolovoza u 19,00 sati dijecezanski biskup predvodit euharistijsko slavlje s hodočasnicima u Kloštru pokraj Slav. Kobaša.

Kao prijašnjih godina na samu svetkovinu, 15. kolovoza u Voćin će hodočastiti obitelji s brojom djecom te ćemo s njima proslaviti Obiteljski dan naše Biskupije. Središnje euharistijsko slavlje u 11,00 sati predvodit u voćinskom svetištu dijecezanski biskup. Nakon toga u Hrvatskom domu organizira se poseban program za Dan obitelji. Neka župnici pomognu obiteljima s brojom djecom da toga dana dođu u Voćin.

5 U četvrtak, 21. kolovoza 2014. slavimo blagdan Gospe Voćinske a u Voćin hodočaste vjernici iz župa Katedralnog, Posavskog i Zapadno-slavonskog arhidakonata naše Biskupije. Hodočasnici koji putuju pješice okupit će se prethodnoga dana, 20. kolovoza u 14,00 sati u požeškoj crkvi sv. Lovre odakle će nakon blagoslova krenuti prema Stražemanu, ondje prenoćiti te s drugim hodočasnicima pješacima, 21. kolovoza u 5,00 sati ujutro nastaviti put prema Voćinu. On-

dje će toga dana svečano euharistijsko slavlje predvoditi dijecezanski biskup u 18,30 sati. Na tom hodočašću pred slikom Gospe Voćinske koju je prije 11 godina okrunio papa Ivan Pavao II. kao mjesna Crkva koju je on osnovao izrazit ćemo Bogu i Gospi zahvalnost za njegovo proglašenje svetim.

6 U subotu, 23. kolovoza 2014. započinje devetnica u čast Gospi od suza u Pleternici. Na blagdan Gospe od suza, 31. kolovoza, središnje euharistijsko slavlje u 19,00 sati predvodit dijecezanski biskup.

7 Na blagdan Marijina Rođenja – Malu Gospu, u ponedjeljak 8. rujna 2014. hodočaste u Voćin vjernici iz župa Slavonско-podravskog arhidakonata. Ove godine prvi puta ćemo održati središnje hodočasničko slavlje navečer u 18,30 sati koje predvodit dijecezanski biskup a nakon toga službu hvala Isusovoj Majci sa svijećama.

8 Istoga dana hodočašće je u Kutjevo, gdje dijecezanski biskup predvodit središnje euharistijsko slavlje u 11,00 sati.

9 Na blagdan Marijina rođenja, 8. rujna vjernici iz Posavine hodočaste na Gospino Polje u župi Vrbova. U predvečerje, 7. rujna dijecezanski biskup predvodit euharistijsko slavlje u 19,00 sati te nakon toga službu hvala Isusovoj Majci sa svijećama.

10 U subotu, 27. rujna, na 17. obljetnicu uspostave naše Biskupije i svetkovinu Obljetnice posvete Katedrale održat će se u Požegi Biskupijski dan, na kojem će sudjelovati svi svećenici i vjeroučitelji te voditelji i članovi pojedinih povjerenstava i crkvenih udruga. Program započinje u Katedrali u 9,30 sati s predstavljanjem pastoralnog plana za školsku godinu 2014./2015. U 11,00 sati u Katedrali zajedničko je euharistijsko slavlje sa đakonskim ređenjem i dodjelom biskupijskim medaljama s poveljom zahvalnosti zaslužnim vjernicima.

Neka sve nas u odmoru i pastoralnom radu prati Božji blagoslov i zagovor Isusove Majke. Uz srdačan pozdrav u Gospodinu.

U četvrtak, 21. kolovoza 2014. slavimo blagdan Gospe Voćinske. U Voćinu će toga dana svečano euharistijsko slavlje predvoditi dijecezanski biskup u 18,30 sati. Na tom hodočašću pred slikom Gospe Voćinske koju je prije 11 godina okrunio papa Ivan Pavao II. kao mjesna Crkva koju je on osnovao izrazit ćemo Bogu i Gospi zahvalnost za njegovo proglašenje svetim.

SJEDNICA PREZBITERSKOG VIJEĆA POŽEŠKE BISKUPIJE

Stanje na poplavljenim područjima i pružanje pomoći nastradalima

Piše i snimio: Ivica Žuljević

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića održana je 19. svibnja redovita sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije.

Nakon molitve biskup je vijećnicima istakao da ljudi u pojedinim dijelovima Slavonije ovih dana proživljavaju najteže trenutke nakon Domovinskog rata te da je upravo zbog toga stanje na poplavljenim područjima i nastojanje oko pomoći nastradalima glavna točka ove sjednice.

Potom je gradonačelnica Pleternice Antonija Jozić zajedno sa župnikom Antunom Čorkovićem prikazala situaciju na poplavljenom području u Gradcu i Ivandvoru dok je o stanju poplavljenog dijela Pakraca i Lipika govorio Danijel Engelman. Ravnatelj Caritasa Požeške biskupije Goran Lukić izvijestio je o poplavljenom području u Bokšić Lugu te u lužanskom i okučanskom kraju kao i o onome što Caritas čini da bi se pomoglo nastradalima.

Nakon što je tajnik Vijeća Ivica Žuljević pročitao zapisnik prethodne sjednice, vijećnici su se zajedno s biskupom osvrnuli na događaj kanonizacije pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije. Biskup je izrazio zahvalnost Bogu za taj događaj te istaknuo važnost činjenice da Požeška biskupija u 17. godini postojanja ima svoga utemeljitelja uzdignuta na čast oltara što treba biti ugrađeno i u njezino pastoralno djelovanje. Dodao je da nas proglašenje svetim utemeljitelja Biskupije potiče na nastavak pastore braka i obitelji na temelju svečeva učiteljstva, a po započetom modelu u minuloj korizmi.

Rad s mladima

Biskup je podsjetio vijećnike na brojnost mladih iz naše Biskupije na nedavnom na-

cionalnom susretu mladih u Dubrovniku te istaknuo kako polazeći od tog iskustva treba nastaviti rad s mladima u svim župama pomažući im da pronađu sebe u odnosu s Bogom. Navedeno treba povezati i s nastojanjem oko duhovnih zvanja, a sav spomenuti pastoralni rad treba povezati s promicanjem kulta pape Ivana Pavla II. u svim našim župama. Spomenuo je kako je kapela s relikvijom svečeve krvi u kripti Katedrale središnje biskupijsko mjesto toga kulta.

Stipendiranje siromašnih

Usljedila je točka o upisu bogoslova i sjemeništaraca te djelovanju Kolegija u Požegi. Biskup je istaknuo da su duhovna zvanja temeljno pitanje budućnosti Crkve te pozvao vijećnike da se na tom području djelovanja ne umore, nego u svojim župama promiču molitvu na tu nakanu i vjernike uključuju u Djelo za duhovna zvanja za koje mogu dobiti članske iskaznice kod Biskupskog ordinarijata. Također je naglasio značenje rada s ministrantima i postavio pitanje o njihovu ljetnom okupljanju u Velikoj. Vijećnici su se složili o važnosti okupljanja ministranata u Velikoj te je zaključeno da tamošnju zgradu treba urediti za tu svrhu. Biskup je napomenuo da župnici trebaju upozoriti osobe koji se zanimaju za studij katehetike o poteškoćama s pronalaskom radnog mjesta jer sada ima dovoljan broj vjeroučitelja. Ravnatelj Biskupijskog Caritasa Goran Lukić predstavio je Zakladu za siromašne učenike i studente koja godišnje podijeli sedamdesetak stipendija. Zamolio je svećenike da se osobno uključe u Zakladu te godišnje uplate najmanje petsto kuna kako bi dali svoj doprinos tom plemenitom djelu. Naveo je da članovi Zaklade mogu biti svi vjernici koji to žele, a s čime ih trebaju upoznati župnici na temelju Statuta i Pravilnika Zaklade te preporučiti takav oblik pružanja pomoći mladima.

Biskup je potom izvijestio vijećnike da je Biskupija nedavno kupila zgradu pokraj

Katedrale novcem dobivenim od prodaje zemljišta Zagrebačke nadbiskupije na Šalati u Zagrebu i namijenjenim za izgradnju i uređenje središnjih ustanova. Spomenuo je da je dio tog novca potrošen za izgradnju Svećeničkog doma, a ostalim dijelom kupljena je spomenuta kuća. Zatražio je od vijećnika mišljenje o namjeni kuće - za preseljenje Biskupskog doma ili za smještaj Dijecezanskog muzeja i Galerije. Vijećnici su smatrali da bi preseljenje Biskupskog doma tražilo dvostruka novčana ulaganja i bilo povezano s drugim poteškoćama te su preporučili da se u novu zgradu smjesti Dijecezanski muzej koji bi predstavio javnosti brojne liturgijske i druge predmete s područja Požeške biskupije. Sjednica je završila molitvom i zajedničkim objedom u Domu pape Ivana Pavla II.

Priopćenje za javnost Svećeničkog vijeća Požeške biskupije o poplavama u Slavoniji

Svećenici Požeške biskupije okupili su se 19. svibnja 2014. u Požegi na redovito zasjedanje Prezbiterskog vijeća. Biskup Antun Škvorčević kazao je vijećnicima da ljudi u pojedinim dijelovima Slavonije proživljavaju ovih dana najteže trenutke nakon domovinskog rata te da je radi toga stanje na poplavljenim područjima i nastojanje oko pomoći nastradalima glavna točka ove sjednice.

Gradonačelnica Pleternice Antonija Jozić zajedno sa župnikom Antunom Čorkovićem prikazala je situaciju na poplavljenom području u Gradcu. Posvjedočila je o iseljavanju ljudi iz vlastitih kuća pred iznenadnim naletom vodenoga vala, opustošenju domova, gospodarskih zgrada i njiva, gubitku ovogodišnje ljetine, strahu od svega što ih čeka nakon poplave. O stanju poplavljenog dijela Pakraca i Lipika govorio je Danijel Engelman. Ravnatelj Caritasa Požeške biskupije Goran Lukić izvijestio je o zbivanjima na nedavno poplavljenom području u Bokšić Lugu, o sadašnjoj situaciji u lužanskom i okučanskom kraju te o onome što Caritas čini da bi se pomoglo nastradalima. Vijesti o još brojnijim iseljavanjima ljudi iz poplavljenog županijskog Posavine gdje je voda probila savske nasipe upotpunile su sliku dramatičnog stanja u kojem se nalazi značajan dio Slavonije. Biskup i svećenici izražavaju duboku molitvenu solidarnost sa svim stradalnicima te podupiru Caritas Požeške biskupije u njegovu nastojanju oko ublažavanja materijalne nevolje onih koji su najviše pogođeni nesrećom i u prikupljanju pomoći za obnovu opustošenih domova i njiva. Vijećnici su na poticaj biskupa Antuna prihvatili obvezu promaknuti u svojim dekanatima molitvu za nastradale te potaknuti župne caritate da se u povezanosti s Biskupijskim caritasom pridruže prikupljanju materijalnih sredstava za poplavljenima. Ujedno je najavio da će se u nedjelju, 25. svibnja na svim svetim misama u župama Požeške biskupije moliti za nastradale i sakupljati za njih novčani prilog. Izrazio je uvjerenje da će vjernici kao i u drugim karitativnim akcijama, unatoč skromnim materijalnim mogućnostima, posvjedočiti veliku kršćansku suosjećajnost sa stradalnicima.

Ovom prigodom požeški biskup i svećenici žele podsjetiti hrvatsku javnost, napose javne dužnosnike kako je Slavonija nakon teških ratnih stradanja prije dvadeset godina ostala u mnogome zapuštena, da se u njezino gospodarstvo malo ulagalo a razvoj poljoprivrede nije primjereno pomagao te slavonsko selo izumire. Pozivaju sve razine hrvatskoga društva da priteknu u pomoć žrtvama poplave u Slavoniji, jer im je ljetina propala a nemaju drugih izvora za život. Ujedno mole sve odgovorne javne čimbenike da ih sadašnje dramatično stanje pokrene te se odlučnije zauzmu za ravnomjeran razvoj Slavonije s drugim hrvatskim pokrajinama i napaćenom istočnom dijelom naše domovine osiguraju bolju budućnost.

Biskup i svećenici pridružuju se solidarnosti sa stradalnicima od poplave u Bosni i Hercegovini te u Srbiji.

SJEDNICA BISKUPA ĐAKOVAČKO-OSJEČKE CRKVENE POKRAJINE U POŽEGI

Caritas ima pravo i obvezu promicati djelatnu kršćansku ljubav prema nastradalima u poplavi

Piše: Goran Lukić • Snimio: Ivica Bošnjak

U Biskupskom domu u Požegi, 12. lipnja održana je XXV. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine.

Na početku sjednice biskup domaćin Antun Škvorčević pozdravio je nazočnog đakovačko-osječkog nadbiskupa i metropolita Đuru Hranića, đakovačko-osječkog nadbiskupa i metropolita u miru Marina Srakića, srijemskoga biskupa Đuru Gašparovića te kancelare navedenih biskupija. Spomenuo je kako je važan eklezijalni događaj kada se pastiri mjesnih Crkava okupe na promišljanje o zajedničkim pastoralnim pitanjima i problemima te istaknuo da današnji susret ima posebnu težinu jer mu je središnja tema teško stanje ljudi pogođenih poplavama u Slavoniji. Ustvrdio je kako je pogodnost poplavom stanovništva dviju susjednih biskupija sjedinila ih u molitvi i nastojanju oko materijalne solidarnosti koja još nije završena. Izrazio je zabrinutost zbog gospodarski neravnomjernog razvoja u Hrvatskoj i značajnog zaostajanja Slavonije u usporedbi s drugim našim regijama, kazavši kako je sadašnja nevolja slavonskih ljudi još jedan razlog da politički i gospodarstveni čimbenici kod nas ulože potrebne napore kako bi područjima s teškim posljedicama rata i katastrofalne poplave od Vukovara do Pakraca strategijom gospodarskog razvoja omogućili napredak i dostojan život u svojoj domovini.

Potom je nadbiskup i metropolit Đuro Hranić predstavio težinu stradanja ljudi pogođenih poplavom u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji. Izrazio je zabrinutost zbog posljedica teških poplava u kojem su mnoge obitelji ostale gotovo bez ičega, spomenuvši tragičnu smrt dviju osoba stradalih u vodenoj bujici, te je naglasio važnost zajedničkih promišljanja na metropoljskoj razini i koordiniranja u pružanju pomoći nastradalim ljudima.

Glavna točka bila je utvrđivanje stanja na poplavljenim područjima. Požeški biskup je kratko prikazao situaciju u svojoj biskupiji, potom je srijemski biskup predstavio događanja povezana poplavom u Srbiji, napose u svojoj biskupiji te nadbiskup đakovačko-osječki stanje nastojanja svoje nadbiskupije i nastojanja oko pomoći u županjskoj Posavini. Nakon temeljite rasprave o svemu što je do sada učinjeno te o zadacima koje je putem Caritasa potrebno provoditi da bi se pomoglo nastradalim ljudima u okviru crkvenih mogućnosti, biskupi su se složili oko načela po kojima se to treba odvijati.

Priopćenje biskupa đakovačko-osječke metropolije o saniranju šteta uzrokovanih poplavama

Nedavne poplave teško su pogodile dio stanovništva u sve tri biskupije Đakovačko-osječke crkvene pokrajine: u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji te u Požeškoj i u Srijemskoj biskupiji. Pomoć stradalima u poplavama bila je, zato, središnja točka redovite skupštine biskupa iste Crkvene pokrajine, održane 12. lipnja 2014. u Biskupskom domu u Požegi. Na skupštini su sudjelovali mons. Đuro Hranić, nadbiskup i metropolit đakovačko-osječki; mons. Marin Srakić, nadbiskup i metropolit đakovačko-osječki u miru; mons. Antun Škvorčević, biskup požeški; mons. Đuro Gašparović, biskup srijemski te kancelari navedenih biskupija.

Biskupi su i tom prigodom očitovali ljudsku i duhovnu blizinu svima koji su pogođeni posljedicama poplava te zahvalnost i podršku župnicima na poplavljenim područjima, kao i Caritasovim djelatnicima i volonterima. Svima nastradalima poručuju da njihovi pastiri i biskupijske zajednice ostaju trajno uz njih. Izrazili su također zahvalnost mjerodavnim državnim ustanovama i jedinicama lokalne uprave za uložene napore u pomaganju poplavljenima i otklanjanju posljedica nesreće, Hrvatskoj biskupskoj konferenciji, svim drugim crkvenim i građanskim ustanovama, brojnim vjernicima te ljudima dobre volje za posvjedočenu plemenitost i dobrotu. S osjećajem blizine i solidarnosti razmotrili su i katastrofalne posljedice poplava u Bosni i Hercegovini i u Srbiji te mogućnost pružanja pomoći stradalnicima.

Ukratko su predstavili razmjere šteta nastalih poplavom na području vlastitih biskupija, do sada poduzete korake i oblike pružene pomoći preko svojih biskupijskih Caritas, planirana daljnja nastojanja, iskustva u dosadašnjoj suradnji s mjerodavnim građanskim institucijama u vidu pružanja koordinirane i što primjerenije pomoći stanovnicima te gospodarstvu poplavljenih područja. Izrazili su zabrinutost zbog mogućih, veoma negativnih, migracijskih, demografskih, socijalnih i drugih posljedica za ionako znatno osiromašeno stanovništvo župâ pogođenih poplavama. Očitovali su i svoje žaljenje zbog pomankanja potrebne povezanosti i koordinacije svih zainteresiranih u pružanju pomoći, zbog iskazane nesprenosti državnih institucija za suradnju s Caritasom, dovođenja na svoj način u

pitanje i same legalnosti njegova djelovanja te zbog medijskog marginaliziranja Caritasovih nastojanja.

Karitativno djelovanje sastavni je i neizostavni dio pastoralnog poslanja Crkve kojeg se ona ni u kojem slučaju ne može odreći. Biskupi su zato očitovali jedinstvo u stavu da Caritas ima pravo i obvezu promicati djelatnu kršćansku ljubav prema nastradalima u poplavi, svjedočiti im po svojim djelatnicima i Isusovu blizinu i ljubav te im u granicama svojih mogućnosti pružati materijalnu i drugu pomoć, neovisno o onome što druge mjerodavne ustanove trebaju za njih činiti s naslova svoje odgovornosti. Pri tom se Caritas nastoji ravnati prema prioritetima te najprije pomaže starijim osobama, samcima, bolesnicima, obiteljima s više djece, s posebnom osjetljivošću za one s niskim primanjima ili u kojima nitko nije zaposlen. Sadašnja stradanja ljudi i posljedice od poplave traže da svaka mjesna Crkva po mreži župnih Caritas i njegovih volontera bude prisutna među ljudima u poplavljenim župama. Njihova nevolja prigoda je u kojoj župnici, župni suradnici i volonteri trebaju posvjedočiti što je Caritas na djelu.

Biskupi su na skupštini razgovarali o mogućoj suradnji između biskupijskih Caritas na razini Đakovačko-osječke metropolije u konkretnim nastojanjima oko pomoći, među kojima je nabava građevinskog materijala, namještaja, kućanskih aparata i drugih potrepština, kako bi zajedničkim dogovornim ulaganjem novčanih sredstava istodobno pridonijeli i razvoju gospodarstva na područjima pogođenima poplavom. Zauzeli su se za to da biskupijski Caritasi posredstvom Hrvatskog Caritas zajednički nastupe u inozemstvu s pojedinim projektima. Izrazili su nadu da će Hrvatski Caritas uspjeti riješiti sve poteškoće vezane uz zakonski prijedlog koji Caritasu ne daje ono mjesto i značenje na području humanitarnog djelovanja koje mu pripada s naslova slobode vjere u našem demokratskom društvu i koje je utvrđeno ugovorima između Svete Stolice i Republike Hrvatske.

Svjесni dugoročnih posljedica poplava, biskupi mole sve odgovorne javne čimbenike da ih sadašnje dramatično stanje brojnih ljudi pokrene, te se odlučnije zauzmu za sustavan i ravnomjeren gospodarski razvoj Slavonije, Baranje i Srijema te nadilaženje teškog socijalnog stanja stanovništva u tim krajevima.

BLAGOSLOVLJENA NOVA CRKVA SV. PETRA U KULI

Dok god bude crkvi u kojima će se naviještati Božja istina o čovjeku, imat ćemo budućnost

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: D. Mirković

Na Uskrsni ponedjeljak, 21. travnja, požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u Kuli, filijali kutjevačke župe, te blagoslovio novu crkvu sv. Petra. Slavlje su uveličali i nazočni članovi Zajednice prognanih Hrvata Srijema, Banata i Bačke i Zavičajnog kluba Hrtkovčana „Gomolava“ te učenici hrvatskih odjela osnovne škole u Subotici.

Crkvu srušili 1952.

Na početku slavlja prisutne je pozdravio župnik Marijan Đukić predstavivši povijest Kule od prvih pisanih tragova. Posebno se zaustavio na novijoj povijesti kada devedesetih godina u ratnom vihoru u mjesto dolaze prognani Hrvati iz Srijema, pretežito iz mjesta Hrtkovci, te određeni broj Hrvata iz Bosanske Posavine. Istaknuo je kako tada u Kuli nije bilo crkve jer je srušena 1952. godine te se javila potreba gradnje nove crkve što se utemeljenjem Požeške biskupije počelo i ostvarivati. Papa Ivan Pavao II. za svoga pohoda Hrvatskoj 1998. godine blagoslovio je kamen temeljac za crkvu, a 26. ožujka 1999. potpisano je dopuštenje za izvođenje radova te je iste godine na Uskrsni ponedjeljak biskup Škvorčević postavio kamen temeljac za novu crkvu. Župnik je posebno pozdravio i gospodina Antuna Plivelića koji je dao najveći doprinos izgradnji crkve.

Biskup Škvorčević izrazio je radost zbog blagoslova nove crkve i sudjelovanja brojnih vjernika, napose Srijemaca i dvojice njihovih svećenika, župnika iz Rume Željka Tovila te župnika iz Hrtkovaca, Nikinaca i Platićeva Ivice Živkovića. Kazao je kako je nova crkva u Kuli veća negoli su potrebe njezinih vjernika te da ona takvim mjerama na svoj način svjedoči o širini i veličini srijemskog, hrtkovačkog srca otvorenog za Boga. Uslijedio je blagoslov vode i škropljenje stijena nove crkve te nazočnih vjernika.

Koruptivna strategija

U homiliji biskup je čestitao svetkovinu Uskrsa i rekao kako je upravo Isusova pobjeda nad smrću najvažniji razlog zbog kojeg se vjernici okupljaju u Crkvi već dvije tisuće godina. Tumačeći evanđeoski odlomak iz Matejeva evanđelja istakao je da je događaj Isusova uskrsnuća mnoge zbulio jer se on s jedne strane zbio u povijesti, a s druge strane je nadilazi jer dolazi iz Božjih mogućnosti. Utvrdio je kako je za pristup Isusovoj uskrsnoj stvarnosti potrebna vjera kao moć našega duha kojim dohvaćamo i postajemo dionicima stvarnosti koja je iznad nas. Spomenuo je da se u današnjem evanđelju pojavljuju dvije vrste ljudi; žene koje među prvima dolaze na Isusov grob, prepoznaju ga vjerom i na njegov nalog žure o tom obavijestiti njegove učenike. Druga skupina ljudi, naglasio je biskup, glavari su svećenički i starješine kojima stražari, postavljeni za čuvare Isusova groba, dojavljaju da je grob ostao prazan. Dodao je da glavari na zajedničkom vijećanju smišljaju koruptivnu strategiju, skupljaju novac, potplaćuju vojnike da u javnosti razglase kako su Isusovi učenici ukrali njegovo tijelo iz groba.

Bog ima prvu riječ

Primijenivši ove događaje na zbivanja u današnjem hrvatskom društvu, biskup je naveo da postoje pojedinci i skupine koje različitim putovima potplaćuju ljude na političkoj, medijskoj i drugim razinama kako bi izbacili Boga iz našeg života i ukrali Isusa Krista iz našega srca svodeći nas na uska mjerila svojih interesa. Od prvih dana nakon Isusova uskrsnuća do danas, nastavio je biskup, postoje pokušaji određenih ljudi da zbog svoje vladavine nad drugima nastoje krojiti njihovu sudbinu po mjeri svojih kriterija pri čemu im oduzimaju nadu. Pozvao je prisutne da otkazu povjerenje

onima koji ne dopuštaju da Bog ima prvu riječ u njihovu životu te da obnove svoju pripadnost Isusu Kristu. Dodao je da im u tom nastojanju pomaže svjedočanstvo sv. Petra o Isusu Kristu, pobjedniku nad smrću, o čemu smo slušali u drugom čitanju iz Djela apostolskih. Biskup je naglasio da je to onaj isti Petar kojemu je posvećena župna crkva u Hrtkovcima, čije je svjedočanstvo o Isusu Kristu u čitanju naviještano i nastavlja se u novoj crkvi u Kuli njemu posvećenoj kako bi i ovdje vjernici postajali dionici Isusova života po riječi koja se naviješta i sakramentima koji se slave. Zaključio je s mišlju da dok god u našoj domovini bude crkvi u kojima će se naviještati Božja istina o nama, hrvatski čovjek neće biti sapet ovozemaljskim dimenzijama, nego oslobođen za onostranost te će moći ostvarivati svoje postojanje s nadom u vječni život.

Na završetku slavlja đakon Ivan Popić pročitao je pismo zahvale biskupa Škvorčevića koje je uputio Antunu Pliveliću, inicijatoru i voditelju gradnje crkve u Kuli, a kojemu je uručio i medalju. Potom je župnik Đukić zahvalio donatorima i vjernicima istaknuvši kako crkva još uvijek nije završena te izrazio nadu da će se moći uskoro tako opremiti da bude i posvećena. Zahvalio je svima koji su na bilo koji način doprinijeli izgradnji crkve, a među njima i kutjevačkim župnicima; prijašnjem župniku Mariju Saniću kao i sadašnjem župniku. Svima nazočnima poželio je radost i mir u srcu te zazvao na njih Božji blagoslov.

POSVETA NOVOG OLTARA I BLAGOSLOV OBNOVLJENE CRKVE U VELIKOJ

U Isusovu uskrsnuću dogodila se konačna novost za kojom svi trebamo čeznuti

Piše i snimio: Goran Lukić

Drevna župna crkva sv. Augustina u Velikoj sa srednjovjekovnim gotičkim svetištem iz vremena augustinaca te baroknom lađom iz doba kad je pokraj nje još bio franjevački samostan, zaslugom župnika Marija Sanića tijekom više godina postupno je obnavljana.

Na dan 38. godišnjice kako je kardinal Franjo Kuharić okrunio kip Veličke Gospe koja se ovdje od davnine štuje, 22. svibnja biskup Antun Škvorčević predvodio je slavlje posvete novog oltara i blagoslova obnovljene crkve.

Bogat duhovni i kulturni život

Biskupa je pozdravio župnik Sanić koji je ujedno predstavio crkvu i izvedene radove te rekao: „Crkva svetoga Augustina velika je knjiga povijesti i sjećanja. Kada bi zidovi mogli govoriti, progovorili bi nam o najstarijim svećenicima augustincima i franjevcima te o biskupijskim svećenicima od 1797. godine, o bogatom vjerskom, duhovnom i kulturnom životu koji je postojao ovdje prije nego je nas bilo, govorili bi nam o potrebi vjernika i redovnika da se crkva širi i dograđuje te od male gotičke crkve čak dvjema dogradnjama postane ova današnje velika, lijepa, prostrana i jednostavna, a opet crkva koja potiče i poziva na sabranost, pobožnost i molitvu. Upravo ta crkva temeljito je prijašnjih godina obnavljana dopuštanjem Biskupskog ordinarijata u Požegi. Pod nadzorom Konzervatorskog odjela u Požegi i stručnjaka koji su izradili konzervatorsku studiju nastojao se pri obnovi sačuvati izvorni gotički i barokni trag u ovoj zgradi. Crkva je uređena u duhu Drugog vatikanskog koncila.“

Biskup je podsjetio kako je oltar središte crkve, žrtvenik na kojem uskrsli Gospodin u svetoj misi obnavlja svoju žrtvu ljubavi na križu i pobjedu nad smrću te čini dionicima svoga spasenjskog djela sve one koji vjernički u slavlju sudjeluju i u pričesti primaju dar njegova preobraženog tijela i krvi. Upozorio je na znakovitost ovoga slavlja koje se odvija u vremenu kad su mnogi Veličani izgubili radno mjesto, kad

je najnovija poplava na području Požeške biskupije potopila oko 300 obiteljskih domova, a u županjskoj Posavini oko 2000. Rekao je da je žrtva koja se trenutačno prikazuje na oltaru osobnih patnji brojnih hrvatskih ljudi duboko povezana s Isusovom žrtvom i ima dragocjenu vrijednost te da je s posebnim osjećajima vjere i zahvalnosti želimo prinijeti Bogu na novoposvećenom oltaru obnovljene veličke crkve.

Biskup je u homiliji progovorio kako nas novi oltar i obnovljena crkva kao i naviještena sveta čitanja potiču da promislimo o kojoj je novosti riječ i kakvo ona ima značenje za naš život. Spomenuo je kako svaki dan u susretima s pojedinim ljudima pitamo „što ima nova“, kako nam mediji govore o novostima, kako čovjek svoje različite proizvode naziva novima. Biskup je istaknuo da se u svim spomenutim slučajevima radi o novosti u okviru ljudskih i prirodnih ograničenih mogućnosti, ali da svaki čovjek na temelju nekog podatka upisana u dubinu njegova srca sluti da postoji novost koja nadilazi sve navedeno te unatoč svojoj nemoći za njom čezne i njoj se nada. Spomenuo je da sveti pisac u naviještenom ulomku iz Knjige otkrivenja verbalizira te naše nade te predstavlja „novo nebo i novu zemlju“ kao cilj i konačni domet.

Konačna novost

Protumačio je biskup kako nam Isus u evanđeoskoj raspravi o hramu božanskim argumentima svjedoči o onome što se treba dogoditi u hramu njegova tijela - bit će razoren smrću, ali nakon tri dana obnovljen u besmrtnosti. Naglasio je da se upravo u Isusovu uskrsnuću ostvarila konačna novost koja se čovjeku može dogoditi iz Božjih mogućnosti i da je ona utemeljena na žrtvi Isusove ljubavi te da sve ono čega se ona dotakne ulazi u proces novog neba i nove zemlje kao punine ostvarenosti svega stvorenja u Bogu. Dodao je da smo u krštenju ušli u di-

namizam novog neba i nove zemlje i da u Isusovoj žrtvi koja se obnavlja na oltaru postajemo dionici njegove preobrazbe te po životnim žrtvama i patnjama koje prinosimo Bogu sjedinjeni s Isusom Kristom postajemo živo kamenje od kojeg se izgrađuje njegova Crkva čiji je znak obnovljena zgrada crkve i žrtvenik postavljen u njezinu središtu.

Biskup je potaknuo veličke župljane da ne svedu sebe na novost iz ljudskih mogućnosti, nego da se u svojoj novouređenoj crkvi zaustavljaju pred silnim djelom Božje ljubavi na križu u kojoj se dogodila za njih konačna mogućnost one novosti za kojom čezne svako ljudsko biće. Naglasio je da velička crkva sv. Augustina, časno zdanje iz daleke prošlosti s oltarom u svom središtu, svjedoči da su brojni naraštaji njihovih prethodnika vjerovali u to Božje djelo te da su u ovo zdanje na svoj način utisnuli svoju ljubav kojom su je izgradili, dograđivali i uljepšavali. Čestitao je župniku na hrabrosti kojom se upustio u veoma zahtjevnju obnovu crkve, a župljanima na njihovu doprinosu.

U obredu posvete biskup je pod glavnu oltarnu ploču položio moći bl. Ivana Merza.. Na kraju je zahvalio svima koji su pomogli u obnovi crkve, a među njima i prethodnim svećenicima, napose nedavno preminulom dugogodišnjem veličkom župniku Mirku Roginiću. Ljepoti slavlja uvelike je doprinijelo pjevanje mješovitog crkvenog zbora pod ravnanjem Josipa Franjića.

MISNO SLAVLJE NA OBLJETNICI BLJESKA U OKUČANIMA

Molimo da u Hrvatskoj prevlada poštenje, plemenitost i ljubav

Piše i snimila: Višnja Mikić

Na 19. obljetnicu vojno-redarstvene akcije Bljesak, 1. svibnja biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u okučanskoj župnoj crkvi u zajedništvu s vojnim ordinarijem Jurjem Jezerincem, svećenicima Novogradiškog dekanata te vojnim kapelanima.

Biskup je pozdravio javne dužnosnike na čelu s predsjednikom Hrvatskoga sabora Josipom Lekom, predstavnik Hrvatske vojske, a napose nazočne branitelje i obitelji poginulih branitelja te okučanske župljane, najvećim dijelom prognane iz Bosne i Hercegovine. Istaknuo je da se ovom svetom misom za domovinu želimo spomenuti ljubavi hrvatskih branitelja koji su svoj život položili tijekom akcije Bljesak i tako je ugradili u hrvatsku slobodu i dostojanstvo te sjedinili njihovu žrtvu s Isusovom žrtvom. Podsjetio je kako je minologa 27. travnja u Rimu proglašen svetim papa Ivan Pavao II., utemeljitelj Požeške biskupije i veliki prijatelj hrvatskoga naroda, koji nam je svojom ljubavlju bio blizu u najtežim trenucima naše nedavne prošlosti, osobito kada je među prvima priznao samostalnost Republike Hrvatske i tri puta nas pohodio. Pozvao je prisutne da vjerničkim srcem zahvale Bogu za domovinu, za ljubav sv. Ivana Pavla II. i poginulih branitelja.

Ne želimo oživljavati zlo

Polazeći od liturgijskog čitanja iz Djela apostolskih, biskup je u homiliji istaknuo kako se apostolski pristup događaju Isusove smrti i uskrsnuća našao u sukobu s tumačenjem koje su mu davale onodobne židovske vlasti. Podsjetio je da su moćnici, koji su osudili Isusa na smrt, zabranjivali učenicima govoriti i djelovati u ime Isusovo te određivali okvir događaja u skladu s vlastitim interesima i zatvarali ih u tamnice jer ih nisu poslušali. Biskup je naglasio kako su Petar i drugi učenici na dan Pedesetnice po Duhu Svetom bili uvedeni u punu istinu o Isusu Kristu, postali dionicima cjelovitog iskustva o njegovoj povijesnoj i uskrsnoj stvarnosti te nisu bili puki prenositelji znanja o njemu, nego svjedoci spremni za njega umirati. Spomenuo je misao njemačkog pjesnika Heinricha Bölla kako je čovjek rođen da bi se sjećao i na taj način bio dionikom baštine koja mu prethodi. Rekao je da sjećanje na događaje iz Domovinskog rata, među kojima je i vojno-redarstvena akcija Bljesak, a napose spomen na poginule branitelje može biti sveden na neku folklornu razinu ili na

trenutačne političke i druge potrebe. Osim toga, dodao je, moguće je usredotočiti se na zločine koji su počinjeni na područjima pod srpskom vlašću od 1991. do 1995. godine, na brojne prognane i ubijene ljude, na zapaljane ili razorene crkve od Voćina, preko Đulovca, Pakraca i Lipika do Jasenovca, Gornjih Bogičevaca i Rajiča. No, nastavio je, tako bismo ovaj spomen pretvorili u oživljavanje dinamizma zla, postali njegovim sudionicima, bili zahvaćeni nemoću.

Svjedočenje istine

Upozorio je kako Petar u današnjem prvom čitanju židovskim glavarima okupljenima na zasjedanju Velikog vijeća tumači da njihovo zlodjelo Isusova ubojstva nema posljednju riječ jer ga je Bog podigao iz groba i dao konačni smisao svim događajima koji se na njega odnose. Petar ih uvjerava u potrebu pokoravanja Bogu, a ne ljudima i poziva da obraćenjem prime oprostjenje u snazi Duha Svetoga te postanu dionicima dinamizma Isusove pobjede nad smrću, da budu uključeni u višu razinu postojanja na koju ih poziva Bog. Dodao je da su apostoli tako svjedočili istinu koja dolazi od Boga, a ne sa zemlje, a o kojoj govori Isus u današnjem evanđelju. Biskup je zaključio da se na tragu navedenog apostolskog svjedočanstva, slaveći danas Isusov spomen-čin u okučanskoj župnoj crkvi, želimo uključiti u dinamizam obraćenja, praštanja i milosrđa te biti dionicima one istine koju događajima iz naše nedavne prošlosti daje Bog.

Moliti za branitelje

Podsjetio je na riječi Hansa Wolffa kako Židovi trebaju slaviti spomen oslobođenja iz Egipta da bi se podsjetili da je Bog biće slobode te da bi se u svakodnevnici borili protiv okova ropstva najrazličitije vrste. Istaknuo

je biskup kako nas spomen na braniteljsku ljubav, plemenitost i žrtvu te na slobodu koju su nam tim putem darovali potiče da na političkoj, gospodarskoj i drugim razinama nastavimo djelovati u istom dinamizmu. Rekao je da treba moliti za Božje svjetlo i mudrost svih naših građana, a napose onih kojima su povjerene javne dužnosti kako Hrvatska ne bi postala zemlja ljudi umrtnjena srca i ugašene savjesti, nego zemlja u kojoj prevladava poštenje, plemenitost i ljubav. Potaknuo je prisutne da vole svoju domovinu onom ljubavlju kojom su je voljeli branitelji te da se iz Okučana vrate svojim domovima opredijeljeni za vrijednosti za koje su naši branitelji položili svoje živote.

Na završetku slavlja biskup je uputio molitvu Isusovoj Majci za domovinu. U ime poginulih branitelja zahvalio je svima koji su sudjelovali na današnjem spomenu i iskazali im svoju ljubav. Riječi zahvale uputio je i vojni ordinarij Juraj Jezerinac istaknuvši kako nas spomen 19. obljetnice akcije Bljesak potiče da nikada ne zaboravimo žrtvu onih koji su položili svoje živote za slobodu domovine, a najbolje što možemo učiniti jest uputiti Bogu svoje molitve za njih i njihove obitelji.

PRVO HODOČAŠĆE STARIJIH OSOBA U VOĆIN

Ne bojte se ni patnje, ni trpljenja dok je u vama prisutan Isusov Duh i snaga njegove ljubavi

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Goran Lukić

U subotu 7. lipnja, na dan kada je papa Ivan Pavao II. prije 11 godina okrunio lik Gospe Voćinske, održano je hodočašće osoba starije životne dobi s područja Požeške biskupije u voćinsko svetište. Između ostalih, hodočašću su prisustvovali članovi Udruge invalida iz Slatine, štitenici domova za starije i nemoćne iz Velike, Okučana, Ljeskovice, Pitomače, Buka kao i umirovljenici iz Jaksića, Voćina i drugih mjesta.

Od predstavnika javne vlasti događaju je nazočio Ferdinand Troha, požeško-slavonski dožupan za društvene djelatnosti. Hodočasnički program započeo je pučkom pobožnošću, molitvom krunice i pjesmom te sakramentom pomirenja, a vrhunac je bila sveta misa koju je predvodio biskup Antun Škvorčević. Na početku slavlja biskup je pred likom Gospe Voćinske u ime nazočnih uputio pozdrav Isusovoj Majci, spomenuvši posebnu njezinu blizinu prisutnu u Voćinu tijekom više stoljeća. Podsjetio je na krunjenje njezina lika u Osijeku 2003. prigodom trećega apostolskog pohoda pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj te je zajedno sa svim hodočasnicima uputio Bogu zahvalu za njegovo proglašenje svetim.

Ohrabreni i utješeni

Potom je Dragica Dvoraček iz Doma za stare i nemoćne u Velikoj uputila biskupu pozdrav izazivši radost zbog organiziranja ovog hodočašća koje za mnoge starije osobe

ima veliko značenje jer su kao mladi rado dolazili pješice u Voćin. Zahvalila je biskupu na brizi za osobe treće životne dobi kao i svima koji su pomogli u ostvarenju ovog hodočašća. Korisnice Doma u Velikoj predale su biskupu cvijeće i ručni rad koji su same izradile.

U homiliji biskup se zanimao za putovanje starijih osoba do Voćina te je utvrdio kako njihovo hodočašće ima snažnu dimenziju po njihovoj žrtvi i po ljubavi djelatnika koji su ih dopratili te da sve to sjedinjuju sa žrtvom i ljubavlju brojnih voćinskih hodočasnika svjedočeći tako odanost i vjernost Isusovoj Majci. Istaknuo je koliko su mu važni susreti sa starijim i bolesnim ljudima, napose kad ih prigodom Božića i Uskrsa posjećuje u njihovim domovima jer upravo te osobe, koje vjerničkim srcem svoje patnje i trpljenja sjedinjuju s Isusom Kristom, na poseban način služe dobru obitelji, hrvatskog naroda i Crkve. Spomenuo je da je današnji prvi hodočasnički susret s njima u Voćinu izraz njegova poštovanja prema svima koji nose teret starosti i bolesti kao i očitovanje želje da zajedno s njima povjere Isusovoj Majci njihove patnje i trpljenja kako bi se, kao i mnoštvo hodočasnika koja dolaze u ovo svetište, vratili svojim domovima ohrabreni i utješeni.

Značenje molitve

Istaknuo je da nas naviještena Božja riječ želi u našim teškim stanjima povesti Božjim putem. Protumačio je kako ulomak iz Djela apostolskih u prvom čitanju podsjeća da se Isus nakon svoga uskrsnuća četrdeset dana vidljivo očitovao svojim učenicima, uzašao na nebo, ali ostao prisutan s njima u snazi Duha Svetoga. Spomenuo je da je Crkva započela svoj povijesni hod kad su apostoli zajedno s Isusovom Majkom okupljeni na molitvi u dvorani posljednje večere primili dar Duha Svetoga. Naglasio je da je i današnja okupljenost hodočasnika na euharistiji

u Voćinu s biskupom, jednim od članova zbora apostolskih nasljednika, i molitva u zajedništvu s Isusovom Majkom dan prije svetkovine Duhova svojevrsno očitovanje i ostvarenje Crkve u snazi Isusova Duha. Utvrdio je da je Isusova Majka bila dionicom naše prolaznosti, trpljenja i smrtnosti, ali da je zahvaćena Isusovom ljubavlju jačom od zla i smrti očuvana od ljage istočnoga grijeha i uznesena u njegovu uskrsnu slavu.

Biskup je zatim podsjetio kako je prigodom svojih pastoralnih pohoda domovima za stare i nemoćne iskusio veliko značenje osobne i zajedničke molitve u tim ustanovama jer po njoj ljudi svoje nemoći otvaraju pobjedničkoj Božjoj ljubavi. Molitvom, dodao je, otvaramo Bogu prostore naših patnji, bolesti i umiranja poput Marije koja je čitavim svojim bićem povjerovala Bogu. Među takvima, nastavio je, u naše vrijeme bio je i sv. Ivan Pavao II., utemeljitelj Požeške biskupije čiji je život bio označen patnjom, a koju je u skladu sa svojim geslom „Totus tuus - Sav tvoj“, sjedinjen s Marijom povjeravao Isusu Kristu. Poručio je nazočnima da se ne boje ni patnje, ni trpljenja dok je u njima prisutan Isusov Duh i njegova ljubav te ih potaknuo da poslušaju poziv svetoga Pape te širom otvore vrata Kristu da u njihovu prolaznost uđe snaga njegova Duha po kojoj se ostvaruje Božji naum o nama.

Tumačeći naviješteni evanđeoski ulomak, biskup je podsjetio kako je Isus obznačio da su njegova majka, braća i sestre svi oni koji slušaju i vrše njegovu riječ. Osvrnuo se na suvremene medijske pokušaje da u našoj javnosti predstave neke ljudske projekte o čovjeku istaknuvši kako su oni ograničeni i ne daju odgovor na poziv za životom upisan u čežnjama našega srca koje može ispuniti samo Isus Krist svojom ljubavlju.

Nakon podnevnog odmora i privatne pobožnosti, hodočasnici su se okupili u svetištu na molitvu križnog puta, a potom se uputili svojim kućama.

DJELATNICI KATOLIČKOG BOGOSLOVNOG FAKULTETA IZ ZAGREBA POSJETILI POŽEGU

Upoznali bogatu povijesnu, duhovnu i kulturnu baštinu ovoga kraja

Piše i snimio: Ivica Žuljević

u Zagrebu. Najprije im je u crkvi sv. Lovre prikazao povijest i prisutnost Crkve na prostorima Požeštine i grada Požegi od njegova prvog pisanog spomena. Protumačio im je nastojanja oko obnove ovih prostora nakon 150-godišnje osmanlijske vladavine, napose po isusovačkom djelovanju koje je u Požegi zaslužno za uspostavu odgojno-obrazovnih ustanova među kojima su Gimnazija i Akademija. Spomenuo je institucije koje je zagrebački biskup Franjo Thauzy osnovao u Požegi te tako ovaj grad učinio prikladnim za sjedište nove biskupije utemeljene 1997. godine.

Biskup je s gostima iz Zagreba posjetio Povijesnu knjižnicu Biskupije gdje ih je upoznao s najvrjednijom knjižnom građom. Zagrebački gosti zadržali su se u Biskupskom domu u razgovoru s biskupom prisjetivši se vremena kada je i on vršio profesorsku službu na Katoličkom bogoslovnom fakultetu te bio predstojnik Katehetskog instituta. Nastavili su potom put Požeškom dolinom i slijedili snažne povijesne tragove vidljive u brojnim kulturnim spomenicima. Zadržali su se u Kutjevu, a potom u pleterničkom kraju posjetili sadržaje seoskog turizma da bi nakon obilaska svetišta Gospe od Suza nastavili put prema Zagrebu.

Djelatnici Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu pod vodstvom prodekana fra Marija Cifraka uputili su se 24. svibnja na godišnji izlet u Zlatnu dolinu. Najprije su posjetili biblijsku izložbu u franjevačkom samostanu u Cerniku, a zatim su u Požegi pod vodstvom župnika Ivica Žuljevića razgledali Katedralu, upoznali njezinu veoma vrijednu kasnobaroknu arhitekturu i opremu kao i najnovije zahvate na tom zdanju. Svratili su u kapelu sv. Ivana Pavla II. u kripti Katedrale te u

obližnji Dom pape Ivana Pavla II. u kojem je smješten Svećenički dom i Kolegij za svećeničke aspirante te središnja kuhinja Požeške biskupije u čijem je sastavu i Caritasova kuhinja. Informirali su se i o Odgojno-obrazovnom centru u kojem djeluje Katolička osnovna škola i Katolička gimnazija.

U Biskupskom domu primio ih je biskup Antun Škvorčević koji je u pozdravu spomenuo kako ga raduje njihov posjet jer ga podsjeća na vrijeme kada je i sam bio djelatnik Katoličkog bogoslovnog fakulteta

POŽEŽANI UGOSTILI DJELATNIKE KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE IZ ŠIBENIKA

Uz znanje učitelji trebaju prenositi i vrijednosti srca

Piše i snimio: Vjekoslav Marić

Dvadeset i pet djelatnika Katoličke osnovne škole iz Šibenika predvođenih ravnateljicom s. Mandicom Starčević pohodilo je 1. i 2. svibnja Katoličku osnovnu školu u Požegi. Primio ih je ravnatelj Ivica Žuljević s djelatnicima te su u prostorima Škole razmijenili iskustva, potom razgledali znamenitosti grada, a napose tragove vjere te sudjelovali u Katedrali na svibanjskoj pobožnosti. Drugoga dana posjetili su požešku okolicu, a središnji dio programa bilo je euharistijsko slavlje koje je u kapeli sv. Ivana Pavla II. u kripti požeške Katedrale predvodio biskup Antun Škvorčević. Biskup je istaknuo važnost njegovanja međusobne povezanosti. Izrazio je radost što s djelatnicima katoličkih škola može slaviti svetu misu u kapeli pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije i velikoga prijatelja hrvatskog naroda. Rekao je kako nam relikvija krvi novoga sveca u požeškoj Katedrali svjedoči o blizini koju je Ivan Pavao II. tako uvjerljivo svjedočio pojedincima i narodima.

Dodao je kako je Papa time pružio snažan primjer učiteljima da se ne oslanjaju samo na znanje i stručnost, nego da uvijek nastupaju prema djeci i mladima s vrijednostima srca u otvorenosti, dobrohotnosti, plemenitosti, ljubavi i povjerenju. Potaknuo je učitelje da sjedinjeni sa sv. Ivanom Pavlom II. mole kako bi na taj način mogli pristupati učenicima i pomoći im da se duhovno izgrađuju i rastu.

U homiliji je istaknuo kako katoličke škole trebaju služiti otvaranju mladih ljudi za Božje horizonte i pomoći im u njihovu traganju za smislom. Potom je biskup školskim djelatnicima predstavio mudrost učitelja Gamaliela u liturgijskom ulomku iz Djela apostolskih te naglasio kako se ona sastoji u tome da budemo uvijek svjesni kako su ljudski pothvati koji ne obuhvaćaju Boga osuđeni na propast, s čime napose treba računati u odgojno-obrazovnom djelovanju. Spomenuo je da oni koji poput apostola grade temelje na Isusovoj pobjedi

nad smrću, računaju s Božjim djelovanjem u povijesti i omogućuju mu da on pobijedi i u njihovim životima. Potaknuo je učitelje da upravo s tom sviješću djeluju u katoličkim školama. Pozvao ih je da pomognu kako bi u srcima mladih ljudi koji pohađaju katoličke škole trajno odjekivao poziv pape Ivana Pavla II. - "Ne bojte se! Otvorite širom vrata Kristu!"

Nakon euharistijskog slavlja djelatnici škola uputili su se u crkvu sv. Lovre u kojoj im je biskup predstavio bogatu povijesno-kulturnu baštinu.

BISKUP OBIŠAO POPLAVLJENA PODRUČJA U BISKUPIJI

Caritas je nastradalima žurno pružio prvu pomoć

Poplave, koje su ovoga proljeća nanijele ogromne posljedice u Slavoniji, pogodile su i dio Požeške biskupije. Biskup Antun Škvorčević obišao je poplavljena područja u pratnji Gorana Lukića, ravnatelja Biskupijskog Caritasa. Prvo je 7. svibnja u pratnji župnika Dražena Zrileta posjetio Bokšić Lug, filijalu župe Bokšić. Voda je ovdje poplavila sva dvorišta obiteljskih kuća. Biskupa je u središtu sela ispred mjesnog doma dočekala skupina ljudi na čelu s predsjednikom mjesnog odbora Damirom Andračenkom te Ivanom Vidakovićem koji su mu prikazali stanje poplavljenih. Nazočni su iskazali zahvalnost onima koji su im pritekli u pomoć i nezadovoljstvo odgovornima koji su mogli spriječiti ovu nesreću. Biskup je s mještanima razgovarao o pomoći koja im je potrebna nakon povlačenja vode. Predsjednik mjesnog odbora istaknuo je kako ovoga puta imaju sreću jer su dobili vodu vodovodnim putem, a obećana im je i pomoć u saniranju svih bunara te u sjemenu za ponovnu sjetvu. Biskup je naveo da je najteže starijem samačkom stanovništvu mjesta kojemu su uništeni vrtovi te je dogovoreno da se u suradnji s Biskupijskim Caritasom najprije njemu pruži pomoć u sjetvi, a po mogućnosti i drugima.

Biskup se s nazočnim vjernicima uputio na molitvu u obližnju mjesnu kapelu sv. Jurja te prisutnima rekao da ih je došao posjetiti u nevolji, posvjedočiti im blizinu i solidarnost te s njima zajedno moliti kako bi se utvrdili u svijesti da u svom teškom stanju nisu sami. Podsjetio je na snagu prirode koja nas nadilazi, a nesreće poput poplave upozoravaju da nas ni znanost, ni druga dostignuća ne mogu osloboditi ograničenosti i nemoći. Istaknuo je važnost blizine drugih ljudi u našim nevoljama, a još većma povezanosti s Bogom. Poželio im je duhovnu jakost i potaknuo ih da jedni za druge učine sve što je moguće te da svoju nevolju povjere Bogu i žive posvema oslonjeni na njega.

Najteže stanje u Gradcu

Nakon Bokšić Luga, još veću snagu vode i nevolje koja ona donosi kada se otme kontroli, osjetili su stanovnici pleterničkog kraja. Rijeka Orljava i njezine pritoke iznenada su u noći 15. na 16. svibnja donijele u požeški kraj ogromnu količinu vode koja je uzrokovala poplavu u pojedinim gradskim i prigradskim dijelovima Požege, napose u Mihaljčevcima i Trenkovu. Najteže je stradalo mjesto Gradac gdje je velik broj kuća iste noći veoma brzo poplavljen te stanovništvo nije moglo iz njih spasiti gotovo ništa. Privremeni smještaj ugroženih ljudi organiziran je u mjesnom vrtiću i školi gdje su opskrbljeni s najpotrebnijim jelom i pićem. Većina ugroženih smjestila se kod rodbine.

Biskup Antun Škvorčević u pratnji pleterničkog župnika Antuna Čorkovića i ravnatelja Biskupijskog Caritasa Gorana Lukića posjetio je 16. svibnja poplavljeno područje. U razgovoru s vlasnicima ugroženih kuća, kao i s drugim ugroženim stanovnicima pleterničkog kraja, biskup se mogao uvjeriti kako većina ljudi nastoji s određenim mirom prihvatiti stanje nepogode i učiniti ono što može.

Na području Požeške biskupije, osim pleterničke župe, poplavom je istovremeno zahvaćen lipički i pakrački kraj gdje je stanovništvo djelomice iseljeno i gdje su nastale velike materijalne štete.

Apel Caritasa

Sljedećega dana, 17. svibnja, upućen je apel Caritasa Požeške biskupije u kojem se mole pojedinci i poslovni subjekti da se uključe u akciju prikupljanja pomoći nastradalima od poplava, a napose obiteljima koje su zbog vodenog vala morale napustiti vlastite domove te da svojim novčanim prilozima i pomoći u hrani i pokućstvu iskažu solidarnost i ljubav ljudima u velikoj nevolji.

U pratnji ravnatelja Caritasa Požeške biskupije Gorana Lukića i dakona Ivana Popića, biskup Antun Škvorčević posjetio je 20. svibnja Brodski Stupnik gdje je smješteno oko 150 starijih ljudi i žena s djecom iseljenih iz brodsko-posavskih mjesta Bebrine, Dubočca, Kaniže i Šumeća zbog opasnosti od pucanja savskog nasipa i poplave u tim mjestima. U župnom stanu biskup je razgovarao s bebrinskim župnikom Marijanom Golecom, stupničkim župnikom Josipom Bogovićem te načelnikom Općine Bebrina Stjepanom Jakšićem kao i s mladom Caritasovom djelatnicom u župi Bebrina - Ivanom Jozić. Nazočni su biskupu prikazali stanje u spomenutim mjestima nakon čega su zajedno posjetili stradalnike smještene u obližnjoj sportskoj dvorani. Oni su biskupa dočekali ispred dvorane pjevajući marijansku pjesmu. Biskup ih je sve pojedinačno pozdravio i rekao da ih je želio posjetiti kako bi im posvjedočio da su u njegovim mislima i molitvama kao i u molitvama onih koji ovih dana prate dramu svih ugroženih i koji nastoje pomoći. Nakon razgovora o potrebama i konkretnoj pomoći zajednički su se pomolili, a biskup je na sve zazvao Božji blagoslov sa željom da se svi iseljeni što prije vrate u svoje domove.

SJEDNICA UPRAVNOG VIJEĆA CARITASA POŽEŠKE BISKUPIJE

Upućena pomoć Đakovačko-osječkoj i Vrhbosanskoj nadbiskupiji za poplavljene

Pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića u Biskupskom domu u Požegi održana je 19. svibnja sjednica Upravnog vijeća Caritas Požeške biskupije na kojoj je bio nazočan i pleternički župnik Antun Ćorković. Biskup je na početku rekao da je, unatoč velikim potrebama poplavljenih na području Požeške biskupije, u znak solidarnosti s drugim stradalnicima

ma donesena odluka kojom se dodjeljuje 50 000 kuna Caritasu Đakovačko-osječke nadbiskupije te jednako toliko Caritasu Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu za nastradale u poplavama. Zatim je istaknuo važnost organiziranog prikupljanja i koordinirane raspodjele pomoći potrebnima na području Požeške biskupije, Đakovačko-osječke nadbiskupije te susjedne Bosne

i Hercegovine. U tom smislu zaključeno je da Caritasovi volonteri pleterničke župe posjete domove na poplavljenom području u Gradcu i Ivandvoru, a ponajprije samce i obitelji s brojnom djecom, te utvrde njihove trenutačne potrebe u hrani kako bi im Biskupijski Caritas mogao ciljano i brzo pomoći. Istovremeno, volonteri će napraviti popis potreba za uređenje kuća nakon što se voda iz njih povukla. Biskupijski Caritas brojčano će pojačati skupinu volontera koja u Požegi prihvaća humanitarnu pomoć od građana, pojedinih župa i drugih ustanova. Dogovoren je smještaj hrane i drugih potrebitina te način na koji će se one upućivati potrebitima.

Napravljen je plan za pomoć u nabavci namještaja za one obitelji u Gradcu i Ivandvoru kojima ga je voda uništila, a jednako tako i za pomoć u ponovnoj obradi poljoprivrednih površina. Zaključeno je da se u dogovoru s lipičkim župnikom Jozom Zorićem izradi jednaki plan za poplavljene domove u Lipiku. Pomoć nastradalima na području Đakovačko-osječke nadbiskupije dostavljat će se u dogovoru s tamošnjim Biskupijskim Caritasom, a jednako tako i za Bosnu i Hercegovinu. Ispitat će se i mogućnosti pomoći nastradalima u Srbiji.

Poziv biskupa Antuna i dar za poplavljene

Val ljubavi i dobrote jači je od vodenoga vala

Po nalogu biskupa Antuna Škvorčevića u svim župama Požeške biskupije u nedjelju, 25. svibnja održan je Dan molitve i prikupljanja novčanih priloga za nastradale u poplavama. U svom Pismu biskup tom prigodom piše: „Potresno je ovih dana gledati uživo ili putem medija brojne ljude koje je iznenadni nalet vode potjerao iz njihovih domova uz plač i tjeskobni uzdah 'sve smo izgubili'. (...) Stanje tih stradalnika, najteže nakon ratnih nevolja u Slavoniji, kao i onih u Bosni i Hercegovini te u Srbiji nikoga nije ostavilo ravnodušnim, nego je probudilo osjećaje samilosti i spremnost iskazati im blizinu i pomoć. Val ljubavi i dobrote kojim su ovih dana progovorili mnogi hrvatski ljudi jači je od vodenog vala i nevolje koju je on donio. Svojevrсна je to suradnja s Isusovom ljubavlju jačom od smrti.“ Potom biskup kaže: „Želio bih od srca zahvaliti svima onima koji su već pružili dar nastradalima, napose onima koji su žurno odgovorili na poziv Caritas Požeške biskupije te se u svojim župama uključili u prikupljanje pomoći. Posljedice poplave bit će teške i dugotrajne te budućnost nastradalih pojedinaca i obitelji ovisi o našoj dobroti i plemenitosti. Stoga pozivam i sve druge da se pridruže plemenitom djelu, da svaka naša župa pod vodstvom župnih Caritas i u suradnji s Biskupijskim Caritasom posvjedoči snagu vjere koja prepoznaje Isusa Krista u stradalnicima i patnicima te im iskazuje djelotvornu ljubav.“ Biskup je te nedjelje u prijedopodnevni satima slavio svetu misu u novogradiškoj Župi Kraljice Svete Krunice, a navečer u požeškoj Katedrali te je zahvalio vjernicima na ustrajnosti u molitvi za stradale kao i na velikodušnosti u daru.

Biskup u sjedištu Caritas

Biskup Antun Škvorčević posjetio je 21. svibnja sjedište Caritas Požeške biskupije u Požegi kamo ovih dana pristižu donacije pojedinaca, župa i poduzeća za nastradale u poplavama. Ravnatelj Caritas Goran Lukić upoznao je biskupa s organizacijom rada u trenutačnim izvanrednim okolnostima. Desetak volontera iz požeških župa pod vodstvom tajnika Caritas Miroslava Peroutke i njegove pomoćnice Vere Šimunović nastoje razvrstati pristigli odjeću te je pripremiti za prijevoz do nastradalih u poplavama u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini. Prehrambeni proizvodi smještaju se u prostorije koje je na korištenje ustupio g. Josip Mikšik, a volonter Ivica Grgić sa suradnicima priprema pakete koje zatim volonteri vozači prevoze potrebnima na zadana odredišta. Sredstva higijenske namjene odlaze se u prostorije koje je za ovu prigodu na raspolaganje dao g. Valentin Lisec i gdje ih volonter Ilija Novak sa suradnicima priprema za prijevoz. Biskup je pohvalio volontere za gotovo cjelodnevnu poštornost kojom nastoje da životne potrebitine što prije stignu do onih kojima su namijenjene. Zahvalio je ravnatelju Caritas Goranu Lukiću za organizaciju rada primjerenom trenutačnom stanju kako bi se žrtvama poplava žurno pružila pomoć u velikoj nevolji.

UTVRĐENO STANJE POPLAVLJENIH OBITELJI NA PODRUČJU BISKUPIJE

Ovo je prigoda u kojoj Caritas svjedoči kršćansku dobrotu na organiziran način

Piše i snimio: Goran Lukić

U Biskupskom domu u Požegi na poziv biskupa Antuna Škvorčevića održan je 28. svibnja sastanak na kojem su, uz ravnatelja Caritasa Biskupije Gorana Lukića, sudjelovali Antun Ćorković iz Pleternice te Jozo Zorić iz Lipika, župnici najteže pogođenih župa u nedavnoj poplavi.

Biskup je na početku istaknuo kako je nakon prve pružene pomoći nastradalim obiteljima u hrani, potrebno utvrditi njihovo trenutačno stanje i način na koji će im se i dalje organizirano pomagati u okviru Caritasovih mogućnosti. Istaknuo je važnost navedenog djelovanja i zbog toga što nastradali na pleterničkom i lipičkom području nisu prisutni u medijima te po-

stoji opasnost da ubrzo ostanu zaboravljeni u svojoj nevolji. Naglasio je da su ovakva stradanja ljudi prigode u kojima po djelovanju župnih Caritasa treba posvjedočiti kršćansku dobrotu na organiziran način u suradnji s Biskupijskim Caritasom kao i sa svima drugima koji su spremni pomoći. Pri- pomenuo je da se nitko ne bi smio osloboditi te obveze smatrajući da to treba netko drugi činiti.

Nastradalo je 539 obitelji

Ravnatelj Biskupijskog Caritasa Goran Lukić prikazao je konačni broj nastradalih u nedavnim poplavama na području Požeške biskupije. Naveo je da je nastradalo ukupno 539 obitelji. U pleterničkom Gradcu i Ivandvoru nastradale su 264 obitelji; u 142 kuće ušla je voda, a ostalima su bila poplavljena dvorišta te uništene poljoprivredne površine i sredstva. U Lipiku voda je ušla u 58 kuća, a još u 34 domaćinstava stradala su poljoprivredna dobra, vrtovi i dvorišne zgrade. U Kuznici je u 18 kuća prodrla voda, a uništene su okućnice još 15 obitelji.

U Jakšiću je u 13 kuća ušla voda, a u 11 domaćinstava stradala su dvorišta. U Mihaljevcima stradala je jedna kuća u koju je prodrla voda, dok su kod još 5 obitelji uništena poljoprivredna dobra i okućnice. U Bokšić Lugu i Beljevini vodena bujica zahvatila je 120 domaćinstava, uništila vrtove i poljoprivredna zemljišta. Voda se povukla iz svih kuća, okućnica i poljoprivrednih površina te ostavila za sobom teške posljedice.

Kontinuirano pomaganje

Ravnatelj Caritasa izvijestio je da je u navedena područja dostavljena prva pomoć u hrani, odjeći, dezinfekcijskim sredstvima, higijenskim potrepštinama te pitkoj vodi. Caritas je preko svojih volontera u suradnji sa župnim Caritasima u pleternički Gradac i Ivandvor uputio 350 paketa hrane i higijenskih potrepština, 50 paketa odjeće i obuće, 200 litara dezinfekcijskih sredstava, 1000 kilograma Zvečevo čokolada i 300 smrznutih pilića. U Lipik je upućena pomoć od 250 paketa hrane i higijenskih potrepština, 150 litara dezinfekcijskih sredstava te 1000 kilograma Zvečevo čokolada. U Bokšić Lug i Beljevinu dostavljeno je 200 paketa hrane, higijenskih potrepština, odjeće i obuće te 120 paketa raznog sjemenja i sadnica za vrt. Pomoć od 50 paketa hrane i higijenskih potrepština upućena je i evakuiranim mještanima općine Bebrina koji su neko vrijeme bili smješteni u Brodskom Stupniku zbog bojazni od pucanja savskog nasipa. Požeška biskupija poslala je pomoć u novcu od 50.000 kuna Caritasu Đakovačko-osječke nadbiskupije te jednako toliko Caritasu Vrhbosanske nadbiskupije.

Caritasovi volonteri posjetili nastradale

Župnici navedenih župa izvijestili su zatim o tome što poduzimaju sa svojim volonterima na poplavljenim područjima. Prema ranijem dogovoru posjetili su sve nastradale obitelji, izradili popis njihovih potreba te redoslijed pomaganja pri čemu prioritet imaju samci i starije osobe, obitelji s brojom djecom te obitelji čiji nijedan član nije u radnom odnosu. Zaključeno je da se i nadalje prate potrebe nastradalih obitelji u prehrani i kućnim potrepštinama te da se prouči mogućnost nabave određenog broja aparata za isušivanje zidova jer ih na terenu nedostaje. Odlučeno je da Caritasovi volonteri u skladu sa spomenutim prioritetima popišu točnu kvadraturu potrebnih keramičkih pločica i laminata kako bi se pomoglo u uređenju podova, a potom će se razmatrati mogućnost nabave kućanskih aparata za najteže stradale obitelji. Biskup Škvorčević na kraju je zahvalio ravnatelju Biskupijskog Caritasa za napore koje zajedno s volonterima ulaže u prikupljanju i podjeli pomoći kao i župnicima za sve ono što čine sa svojim volonterima da bi ublažili nevolje nastradalih ljudi. Obavijesti o djelovanju Caritasa Požeške biskupije u pomaganju nastradalim od poplave, donacijama i upućenoj pomoći mogu se naći na web stranici Požeške biskupije www.pozeska-biskupija.hr.

VJERNICI POŽEŠKE BISKUPIJE HODOČASTILI U RIM NA SLAVLJE KANONIZACIJE DVOJICE PAPA

Veliki je dar Božji što požeška mjesna Crkva ima svoga utemeljitelja uzdignuta na oltar svetih

Od 23. do 28. travnja Požeška biskupija pod vodstvom biskupa Antuna Škvorčevića organizirala je hodočašće u Rim na proglašenje svetim svoga utemeljitelja pape Ivana Pavla II. Među hodočasnicima bilo je dvadesetak mladih svećenika (do deset godina svećeništva) te đakoni i bogoslovi Požeške biskupije. Uz razgledavanje kulturno-povijesne baštine grada Rima, hodočasnici su svaki dan imali na programu zajedničko euharistijsko slavlje koje je prevodio biskup Antun.

U bazilici sv. Lovre

Na prvi zajednički molitveni susret okupili su se 24. travnja u bazilici S. Lorenzo in Lucina. U pozdravu biskup je rekao kako se u Rimu želimo ponajprije spomenuti sv. Lovre, rimskog đakona i mučenika, kojega je papa Ivan Pavao II. dao Požeškoj biskupiji za nebeskog zaštitnika, a kojega napose častimo u njegovoj drevnoj požeškoj crkvi. Kratko je predstavio baziliku istaknuvši da je ona jedno od brojnih mjesta štovanja sv. Lovre u Rimu; da je podignuta na temeljima nekadašnje obiteljske kuće rimske matrone Lucine gdje se na euharistiju okupljala ranokršćanska zajednica te da do danas nosi naziv vlasnice kuće; da je izvorno izgrađena sredinom 4. stoljeća i preuređena u 16. i 17. stoljeću, a u njoj se čuva i dio naprave na kojoj je Lovro bio mučen. Istaknuo je kako je Lovrina posvemašnja vjernost

uskrslom Isusu Kristu za kojega je položio život najvažnija činjenica na koju se želimo podsjetiti u ovoj bazilici. Pozvao je hodočasnike da mole za vjernost vjernika Požeške biskupije Isusu Kristu, a napose onih koji su u velikim životnim poteškoćama.

Tragovi crkvene prošlosti

U homiliji biskup je najprije podsjetio nazočne da se turistička putovanja uglavnom bave razgledavanjem prirodnih i kulturnih znamenitosti i usredotočena su na izvanjsku stvarnost, a naše hodočašće slijedi tragove važnih događaja iz crkvene prošlosti, otkriva poruku velikana duha i pohada mjesta na kojima se snažno očitovala Božja prisutnost ili zagovor njegovih ugodnika. Potaknuo je hodočasnike da otvore srca za Božji govor kroz mnoge ranokršćanske velikane; počevši od apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, preko sv. Lovre pa sve do najnovijih vremena u kojima je od osobita značenja bl. Ivan Pavao II. Rekao je da im u tome može pomoći naviještena Božja riječ. Potom je predstavio apostola Petra kako ga prikazuje današnji liturgijski ulomak iz Djela apostolskih, kao čovjeka po kojem djeluje ozdraviteljska moć uskrslog Gospodina, snagom čijeg imena je prohodao hromi od rođenja. Biskup je upozorio kako Petar u svom govoru Židovima tvrdi da je hromi od rođenja u snazi uskrslog Pobjednika nad smrću postigao potpuno zdravlje koje se od-

nosi i na unutarnju ljudsku razinu, smrtno ranjenu zlom, a koje nazivamo spasenjem. Rekao je hodočasnicima da Petar svjedoči kako se dionikom te Isusove moći postaje vjerom, pokajanjem i obraćenjem. Pozvao ih je da u Rimu pomno promatraju Isusove velikane koji su išli navedenim putem, a među kojima je i sv. Lovro; da mole za sebe snagu obraćenja i potpunog predanja svoga života Isusovoj uskrsloj moći te da se vrate u domovinu duhovno pročišćeniji i snažniji ne bojeći se nikakvih poteškoća ako ih nose u Isusu Kristu. Biskup je zamolio sv. Lovru da svojim moćnim zagovorom prati Požešku biskupiju koja je pod njegovom zaštitom kako bi njezini vjernici rasli u snazi vjere i izgrađivali se u zajedništvu Isusove Crkve. Nakon popričesne molitve nazočni su uputili Bogu i molitvu za Požešku biskupiju popraćenu poklikom gesla „Krist danas i uvijek, Aleluja!“.

Na grobu bl. Ivana Pavla II.

Drugoga dana hodočašća, 25. travnja, požeški hodočasnici kojima se pridružio i Filip Vučak, veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolicu te skupina mladih salezijanske zajednice iz Zagreba s mladima iz požeškog kraja, okupili su se u bazilici sv. Petra na grobu bl. Ivana Pavla II. gdje je biskup Škvorčević predvodio euharistijsko slavlje. U uvodu biskup je rekao kako je posebno snažan hodočasnički trenutak moliti

na grobu blaženog utemeljitelja Požeške biskupije dva dana prije njegova proglašenja svetim. Podsjetio je hodočasnike da grobu bl. Ivana Pavla II. puno značenje daje grob apostolskog prvaka sv. Petra čije je mučeničko svjedočanstvo za Isusa Krista ugrađeno u dvotisućljetni život rimske Crkve i služenje rimskog biskupa općoj Crkvi.

Zahvala za mjesnu Crkvu

U homiliji biskup je izrazio uvjerenje da su požeški hodočasnici donijeli u Rim svoje hrvatsko srce kako bi na Petrovu grobu ispovedili svoju vjeru, a na grobu bl. Ivana Pavla II. zahvalili što je prije 17 godina svojom odlukom o utemeljenju Požeške biskupije i imenovanju njezina prvog biskupa pokrenuo živi organizam njihove mjesne Crkve, iskazali mu odanost i poštovanje te molili njegov zagovor za njezin povijesni hod. Podsjetio je i na sve drugo što je bl. Ivan Pavao II. učinio za Hrvatsku; na ljubav koju je ugradio u našu domovinu kad je među prvima priznao neovisnost Hrvatske 1992. godine i tri puta nas pohodio te nam 2003. okrunio lik Gospe Voćinske.

Petrova učiteljska riječ

Rekao je kako je znakovito što u oba današnja liturgijska čitanja nastupa sv. Petar. Ponajprije u ulomku iz Djela apostolskih čujemo da je apostolski prvak zajedno s Ivanom bačen u tamnicu zbog svjedočenja za Isusa Krista i ozdravljenja hromog od rođenja u njegovo ime. Biskup je istaknuo da su židovske vlasti držale kako je Isusov slučaj riješen njegovom osudom na smrt te sada očituju nemoć pred njegovom snagom koja je progovorila u Petru. Djela apostolska bilježe, nastavio je biskup, da Petar nastupa pred tim vlastima pun Duha Svetoga; ne boji se onih koji ga saslušavaju i prijete, nego svečanim proglasom svjedoči da je onaj Isus kojeg su razapeli živ i da je dao zdravlje hromome; da su ga odbacili kao građevinski kamen, ali je on postao zaglavnim kamenom novoga zdanja u kojem se ostvaruje život vječni. Spomenuo je biskup da je to bila nepogrešiva Petrova učiteljska riječ u snazi Duha Svetoga na kojoj je Isus utemeljio zdanje svoje Crkve koje po služenju Petrovih nasljednika traje već dvije tisuće godina. Istaknuo je da je tu istu nepogrešivost vjere riječju i životom svjedočio bl. Ivan Pavao II. počevši od svo-

ga nastupnog poziva „Otvorite širom vrata Kristu“ pa do trpljenja po kojem se sjedinio sa svojim Gospodinom u patnji križa da bi postao dionikom njegove uskrсне pobjede.

Dinamizam uskrsloga Isusa

Dodao je da Crkva do danas živi od dinamizma kojim ju je pokrenuo uskrsli Isus kako nam svjedoči današnje evanđelje. Biskup je upozorio na evanđeoski prizor učenikoga neuspješnog noćnog ribarenja na čelu s Petrom i praznih mreža s kojima su se vraćali prema obali. Ali, nastavio je, u svanuće dana na obzoru se pojavljuje Isus kojeg učenici ne prepoznaju dok im nije uputio riječ da ponovno bace mreže u more te su ulovili mnoštvo riba. Upozoren od Ivana da je to Gospodin, Petar mu žuri u susret, a on im na obali pripravlja jelo, pruža kruh i ribu. Biskup je rekao hodočasnici da uz mnoge dragocjene pojedinosti ovdje prepoznamo onaj isti Isusov postupak koji se ostvaruje u svakom euharistijskom slavlju u navješćaju riječi i blagovanju kruha. Dodao je još, napose mladim svećenicima i bogoslovima, kako su pozvani slijediti taj Isusov dinamizam cijelim svojim životom. Istaknuo je da će u slučaju provođenja života isključivo po vlastitoj logici biti neuspješni i ostati praznih mreža. Utvrdio je da će samo vjerujući Isusu Kristu i djelujući po njegovoj riječi, ne obazirući se pri tom na mentalitet i pomodnost hrvatskog društva, biti uspješni poput Petra i ostalih učenika. Pjesmom *Krist na žalu*, osobito dragom papi Ivanu Pavlu II., mladi svećenici i bogoslovi te ostali hodočasnici obnovili su na Petrovu i Papinu grobu svoju vjernost Uskrsnome i učvrstili opredjeljenje da djeluju po njegovoj riječi u poslanju koje im je povjereno u njihovoj mladoj Biskupiji. Na kraju slavlja svi nazočni uputili su zajedničku molitvu svome blaženom utemeljitelju te usklknuli na način kako su to činili tijekom cijele ovogodišnje korizme u svojim župama pripravlajući se za njegovo proglašenje svetim: „Blaženi Ivane Pavle, moli za nas!“.

Hrvatska crkva u Vječnome Gradu

Trećega dana hodočašća, 26. travnja, hodo-

časnici su se sabrali u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima gdje je biskup Škvorčević predvodio euharistijsko slavlje. U uvodu im je izrazio dobrodošlicu u pet stoljeća staru hrvatsku crkvu u Vječnome Gradu. Spomenuo im je kako je važno da otvorenim očima gledaju ljepote Rima, među kojima je i hrvatska crkva sv. Jeronima, ali da je još važnije otvorenim vjerničkim srcem omogućiti susret s Uskrsnim na njihovu hodočašću u vazmenom tjednu te usvajati snagu vjere, nade i ljubavi brojnih velikana duha među kojima im je ovih dana napose pred očima bl. Ivan Pavao II. Dodao je da je u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima i Zavodu sv. Jeronima pokraj nje na poseban način živa duhovna baština brojnih Hrvata koji su ovdje tijekom pet stoljeća djelovali te da posebno želi podsjetiti na Josipa Pazmana, rođena u Pakracu u sadašnjoj Požeškoj biskupiji, prvoga rektora modernog Zavoda sv. Jeronima čije smo se 150. obljetnice spomenuli prošle godine, a 90. obljetnicu smrti slavimo iduće godine.

Pokoravati se Bogu, a ne ljudima

U homiliji biskup je istaknuo važnost činjenica koje su oblikovale ljudsku povijest, ali je naglasio da su usred njih prisutne i činjenice Božjeg djelovanja zapisane u Svetom pismu kojima treba pružiti posebnu pozornost jer je u njima određena naša konačna sudbina. Reкао je da smo u liturgijskim čitanjima navijestili kako je najveće Božje djelo uskrsnuće Isusa Krista u koje, kako tvrdi evanđelist Marko, njegovi učenici nisu povjerovali dok ih sam Uskrsli nije uvjerio da je živ. Biskup je dodao da evanđelist učeniku nevjero pripisuje okorjelosti njihova srca. Upozorio je kako je Petar nakon susreta s Isusom, prema zapisu Djela apostolskih, postao njegovim neustrašivim svjedokom pred židovskim Vijećem koje mu zabranjuje govoriti i djelovati u ime Isusovo. Međutim, nastavio je biskup, Petar proglašava načelo da se treba pokoravati Bogu, a ne ljudima te će upravo zbog poslušnosti Bogu i vjernosti Isusu Kristu svoje svjedočanstvo zapečatiti mučeničkom krvlju.

Budite svjedoci Uskrsloga

Biskup je potom izložio kako neustrašivost nije bahatost ili fanatizam, nego stanje čovjekove nutarnje uvjerenosti s obzirom na određenu istinu koju u svojoj slobodi živi i hrabro svjedoči. Dodao je da se apostolska odvažnost odnosi na osobu Isusa Krista i da je odvažnost mučenička krepost koja je posebno krasila i bl. Ivana Pavla II. Stavio je na srce hodočasnicima, napose svećenicima, da u svom djelovanju imaju trajno na umu da su dionici Isusova naloga „Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju“ te da ohrabreni neustrašivošću svetaca budu svjedoci Uskrsloga koji će njihova nastojanja, patnje i neuspjeha učiniti plodnima. Podsjetio je da je jedan od takvih neustrašivih Isusovih djelatnika bio i prvi rektor Zavoda sv. Jeronima u Rimu, naš Josip Pazman, ostavši dosljedan u svim poteškoćama i progonima. Na završetku euharistijskog slavlja hodočasnici su zajednički uputili molitvu bl. Ivanu Pavlu II., a biskup im je poželio da sljedećeg dana pravim, vjernički raspoloženim, hrvatskim, zahvalnim i odanim srcem budu sudionici njegova proglašenja svetim. Zahvalio je rektoru Zavoda Juri Bogdanu na gostoprimstvu, a svim sudionicima hodočašća na doprinosu za njegovo dobro odvijanje.

Na slavlju kanonizacije

U Nedjelju Božanskog milosrđa, 27. travnja, biskup Antun Škvorčević zajedno s požeškim svećenicima, bogoslovima i vjernicima te s mnoštvom vjernika iz cijeloga svijeta sudjelovao je na Trgu sv. Petra u Rimu na slavlju proglašenja svetim bl. Ivana Pavla II. i bl. Ivana XXIII. koje je predvodio papa Franjo. Među hrvatskim biskupima na slavlju je bio i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, nadbiskup vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, nadbiskup đakovačko-osječki u miru Marin Srakić, nadbiskup riječki Ivan Devčić, biskup banjalučki Franjo Komarica, biskup bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak te pomoćni zagrebački biskup Ivan Šaško. Nakon slavlja požeški hodočasnici, ispunjeni dragocjenim iskustvom vjere, vratili su se u domovinu.

Misa zahvalnica u požeškoj Katedrali

U nedjelju, 4. svibnja, u svim župama Požeške biskupije po nalogu biskupa Antuna Škvorčevića slavljene su svete mise zahvalnice za proglašenje svetim pape Ivana XXI. II. i pape Ivana Pavla II. Toga dana u požešku katedralu sv. Terezije Avilske u svečanoj povorci unesena je relikvija krvi svetog utemeljitelja Požeške biskupije, a biskup Antun predvodio je zahvalno euharistijsko slavlje. Biskup je najprije službeno obznanio nazočnim vjernicima radosnu vijest o proglašenju svetim Ivana Pavla II. te im rekao kako je veliki dar Božji što požeška mjesna Crkva u 17. godini svoga postojanja ima svoga utemeljitelja uzdignuta na oltar svetih. Protumačio je znakovitost unošenja relikvije novoga sveca u Katedralu te izrazio svetom utemeljitelju dobrodošlicu u Biskupiju koju je osnovao i koja mu je povjerenjena. Rekao je vjernicima kako djelić krvi u relikvijaru ostaje trajno položen u svečevoj

kapeli u kripti Katedrale kao podsjetnik da je u njegovoj tjelesnoj slabosti pobijedila Božja snaga i kako bismo se trajno okupljali oko nje na molitvu za svečev zagovor i Božju pomoć u našim nastojanjima oko vjernosti kršćanskom pozivu i poslanju u suvremenom svijetu.

Povijest pisana Božjom ljubavlju

Biskup je započeo homiliju spomenuvši kako je često tijekom svojega života susretao ljude koji su se nalazili u teškim životnim situacijama iz kojih nisu znali naći izlaz ili u kojima nisu razumjeli same sebe. Događaji nas počesto nadilaze, rekao je biskup, te im ne vidimo smisao. Utvrdio je da se nešto slično dogodilo dvojici učenika u današnjem evanđelju. Oni su išli iz Jeruzalema u Emaus razočarani zbog svega što se dogodilo Isusu od kojeg su imali velika očekivanja. Postali su ljudi izgubljenih nada jer se nije dogodilo ono što su željeli, spomenuo je biskup. Pri-

bližio im se Isus u liku neznanca te im počeo tumačiti teške događaje kojih su bili dionici. Istaknuo je: „Pisma svjedoče da Bog koji voli čovjeka ne živi u nekoj svojoj mirnoj vječnoj dokolici, nego je kao ljubav u stalnom djelovanju i tijekom povijesti ostvaruje djela čiji je vrhunac u Isusovoj muci i smrti na križu i pobjedi nad smrću“. Spomenuo je kako tu povijest ispisanu Božjom ljubavlju nije moguće shvatiti razumom, nego srcem koje vjeruje. „Po srcu koje je ražarilo tumačenje Pisma učenici su razumjeli razinu događaja Isusove muke i smrti, ljubav jaču od zla i smrti. Razumjeli su da se Isusu nije dogodilo ono što mu je dodijelila ljudska zloća i osuda na smrt, nego ono što je ostvarila ljubav.“ Potom je pozvao vjernike da svojim svakodnevnim mukama i umiranjima ne pristupaju mjerilima ljudske nemoći, nego da ih prinesu svjetlu Isusove riječi kako bi im on ražario srca i u lomljenju kruha otvorio oči da u snazi njegove ljubavi razumiju svoje životne tjeskobe kao rađanje novoga Božjega svijeta.

Hrabro svjedočenje

Spomenuo je kako u današnjem prvom i drugom liturgijskom čitanju nastupa Petar u kojem prepoznamo srce ražareno Božjom ljubavlju i snagom Duha Svetoga te on hrabro svjedoči da je Bog u osobi Isusa Krista, po njegovoj smrti i uskrsnuću, ostvario svoje veliko djelo. To Petrovo svjedočenje, istaknuo je biskup, nastavilo se tijekom dvije tisuće godina po njegovim nasljednicima do danas i bilo osobito snažno u 264. njegovom nasljedniku, papi Ivanu Pavlu II. Rekao je da je ovih dana pokušavao pročitati što o njemu pišu mediji i povjesničari i utvrdio da se svetog utemeljitelja Požeške biskupije najbolje može shvatiti po njegovu vlastitom svjedočanstvu: „Ljubav mi je sve pokazala, sve objasnila i sve riješila“. Biskup je dodao da je predvođeci euharistijsko slavlje na Papinu grobu u bazilici sv. Petra u Rimu minuloga 25. travnja zajedno s hodočasnici iz Požeške biskupije, kojima su se pridružili i brojni posjetitelji Bazilike, iskusio kako papu Ivana Pavla II. najbolje razumiju oni koji se zaustavljaju pred njim svojom molitvom i ljubavlju te postaju dionicima onog djela koje je u njemu ostvario živi Isus Krist, pobjednik nad smrću. Potom je dodao: „On je znao svjedočiti Božju istinu o nama. On, zahvaćen Božjom ljubavlju, nije zdvajao ni u svojim najtežim životnim stanjima, ni u trenutku umiranja kada je bio tjelesno najnemoćniji. On nije propovijedao o težini svoga stanja, nego je svjedočio da živi od istine Božje ljubavi koja je u njemu pobjeđivala svu tjeskobu, muku pa i samu smrt. To su osjetili mnogi ljudi diljem svijeta i zbog toga su u času njegove smrti javno iznosili uvjerenje - *subito santo*“. Biskup je poželio da sv. Ivan Pavao

II. svojim primjerom i zagovorom trajno pomaže sadašnjim i budućim naraštajima vjernika Požeške biskupije, a napose moliteljima u njegovoj katedralnoj kapeli kako bi usred nevolja i nemoći prolaznoga zemaljskog života bili dionici Isusove ljubavi jače od smrti.

Procesija s relikvijom sv. Ivana Pavla II.

Nakon popričesne molitve pjevalo se *Tebe Boga hvalimo* i zajednički je izrečena molitva zahvalnosti Bogu za dar svetosti pape Ivana Pavla II. Potom je biskup proglasio da se u kalendaru Požeške biskupije 22. listopada kao blagdan slavi sv. Ivan Pavao II., utemeljitelj Požeške biskupije. Svečana procesija s relikvijom svečeve krvi krenula je preko glavnog trga praćena katedralnim zvonima, a završila je u njegovoj kapeli pjevanim poklicima „Sveti Ivane Pavle., moli za nas!“. Uslijedilo je otvorenje izložbe fotografija pod naslovom „Sv. Ivan Pavao II. i Požeška biskupija“ koja je postavljena u kripti Katedrale. O izložbi je govorio Ivica Bošnjak koji ju je sa suradnicima i postavio. Istakao je da ovom izložbom fotografija na vizualan način želimo oživjeti sjećanja na veliku otvorenost i ljubav koju je sveti papa Ivan Pavao II. gajio prema hrvatskom narodu, a napose na njegovu povezanost s Požeškom biskupijom. Središnje mjesto na izložbi zauzimalo je Papino proglašenje svetim i hodočašće Požeške biskupije koje je tom prigodom organizirano. Biskup je na završetku zaključio kako je siguran da nas sv. Ivan Pavao II. u vječnosti nosi u svom srcu te je pozvao vjernike da i oni njega zadrže u svojim zahvalnim srcima.

BISKUPIJSKI CARITAS UREĐUJE I OPREMA POPLAVLJENE KUĆE

Nastradali u Gradcu zahvalni Caritasu

Piše: G. Lukić i V. Milković • Snimila: V. Milković

Nakon prve pomoći koju je Caritas Požeške biskupije pružio u hrani i higijenskim potrepštinama poplavljenima u Lipiku i u pleterničkom Gradcu na području Požeške biskupije, pristupio je daljnjem planskom pomaganju obitelji po prioritetima koje su utvrdili Caritasovi volonteri - samci, starci, bolesni, obitelji s brojnom djecom, obitelji u kojima nitko nije zaposlen.

U suradnji i dobrotom požeške tvrtke „Alles“ u pleternički Gradac dostavljeno je 200, a u Lipik 50 litara dezinfekcijskih sredstava čime su sanirani onečišćeni tereni i kuće. Potom se pristupilo isušivanju zidova i podova poplavljenih kuća. Grad Pleternica priskrbio je 25 aparata, a Caritas dodao još 29 te su za desetak dana kuće bile dovoljno isušene i moglo se pristupiti daljnjim radovima. Poplavljenima u Gradcu i Lipiku Caritas i požeška tvrtka „Alles“ darovali su 154 kante od 15 l Jupol boje te je započelo ličenje zidova. Protokih dana Caritas je kupio keramičke pločice i laminat te krenuo s njihovom raspodjelom kako bi se što brže moglo nastaviti s uređivanjem poplavljenih kuća.

Prema dogovorenim prioritetima Caritas je u Gradac prosljedio keramičke pločice i laminat za 55 obitelji, a u Lipik za 10 obitelji. Nastradalim obiteljima dostavljeno je 1700 m² laminata, 1700 m² folije za laminat, 1300 m² keramičkih podnih pločica, 50 m² keramičkih zidnih pločica, 300 kilograma ljepila za pločice te 400 m kutnih rubnika za laminat. Caritas trenutačno ugovara narudžbu kućanskih aparata za spomenute obitelji prema dogovorenim prioritetima kako bi se nakon završetka sanacije podova mogli darovati potrebitima

te im omogućiti normalan život. Spomenuti materijal za uređenje kuća Caritas je nabavio sredstvima dobivenim od donacija hrvatskih biskupija, župa, tvrtki i pojedinaca. Ako preostane sredstava, Caritas će nastojati pomoći i u nabavljanju namještaja te pružiti pomoć i drugima obiteljima koje nisu obuhvaćene prioritetima. Navedena pomoć tim je vrjednija što se sva naša medijska i društvena pozornost usmjerila na županijsku Posavinu te obećana potpora nastradalima na području Požeške biskupije nije ozbiljnije uslijedila.

Među onima kojima je Caritas pomogao, nalazi se i Katica Filipović koja živi u kućanstvu s kćerkom, zetom i dvoje unučadi. Bilo im je poplavljeno cijelo prizemlje. - Voda je uništila pod, kuhinjske elemente, trosjede, dvosjede, perilicu i sušilicu. Šteta je velika; puno toga smo morali baciti. Tri tjedna je isušivač sušio prostor i sad su nam pločice baš dobro došle da možemo početi uređivati kuću. Prije pločica, od našeg Caritas-a već smo dobili pakete s raznim potrepštinama i hvala im na tome - rekla je Katica.

Voda je poplavila i nanijela veliku štetu obitelji Darka Čengića. Pod vodom su se našle i stara kuća u kojoj živi njegova majka Ana kao i nova kuća izgrađena u dvorištu. - Hladnjak, usisivač i još koješta držala sam u podrumu i sve je poplavljeno, a sinova nova kuća još je i gore prošla. Čak pet prikolica raznih uništenih stvari odvezli su na smetlište. Sve što dobijemo dobro nam dođe; dosad smo dobivali vodu i hranu, a evo, i pločice će dobro doći - rekla je Ana. Posljedice poplave još uklanja i Ivan Karjaković. - Kuća je bila sva pod vodom i puno je toga uništeno. Mogao bih sav namještaj pobaca-

ti, ali kako da nabavim novi? Podrezat ću ono što je voda uništila, a ostalo ostaviti. Velečasni mi je poslao dva stroja za isušivanje i sad je sve suho pa su pločice došle baš u pravi čas, hvala im - rekao je Ivan.

Akcija Caritas-a Požeške biskupije

Stari papir za nove knjige

Već drugu godinu zaredom, Caritas Požeške biskupije organizira prikupljanje starog papira kako bi osigurao određena sredstva za potrebite.

Prošloga puta prikupljala su se sredstva za ogrjev, a budući da se ove godine stari udžbenici zamjenjuju novim, cilj je akcije, koja je nazvana "Stari papir za nove knjige", skupiti što više starog papira te novcem dobivenim od njegove prodaje omogućiti kupnju školskog pribora i novih udžbenika djeci siromašnih obitelji i obitelji s brojnom djecom. Caritas je preko župnika katedralnog arhidakona kao i lokalnih medija, upoznao građane s navedenom akcijom te je dosada u kontejner, koji se nalazi u dvorištu Caritas-a u Vukovarskoj ulici br. 7, odloženo oko 7 tona starog papira. Hvale vrijedna je i činjenica da su se u akciju uključile i osnovne škole Požeštine koje su prikupile značajnu količinu papira, a velik doprinos dale su i pojedine požeške tvrtke. U akciju se može uključiti i novčanim prilogom na žiro-račun Caritas-a IBAN4223860021130011296. Vjerujemo da su djeca i mladi budućnost ove zemlje. Vjerujemo da svako dijete ima pravo na dobar početak - obrazovanje, stjecanje znanja i vještina, razvijanje talenata i cjelovit razvoj, stoga je zadaća svih nas da zajedno omogućimo dostojniji život djeci koja trebaju našu pomoć. (G.L.)

KIPAR I SLIKAR ALOJZIJE CINDRIĆ IZ REŠETARA

Rad s glinom često mu je i molitva

Piše: Višnja Mikić • Snimila: V. Mikić i privatnog albuma A. Cindrića

Alojzije Cindrić živi s obitelji u Rešetarima. Redovito odlaze na misu nedjeljom i blagdanom, a tako je, sjeća se Alojzije, oduvijek. S rukom u majčinoj ruci, još kao vrlo malen, odlazio je u crkvu. I ne samo to - s pet godina pošao je na vjeronauk i nije bilo načina spriječiti ga u tome. Miran, tih i poslušna slušao je i upijao svaku riječ svoga župnika. Od djetinjstva, baš kao i njegova obitelj, rado se moli svetom Antunu, „svecu cijeloga svijeta“.

Alojzije se od rane mladosti pomalo bavio umjetnošću, a ozbiljnije od devedesetih godina prošloga stoljeća. Za vrijeme jedne opće opasnosti, zatekao se sa suprugom i djecom od jedne i tri godine u podrumu. Djeca su plakala, a njemu je sinula ideja. Donio je iz dvorišta običnog blata i pravio mališanima različite skulpturice kako bi ih nečim zabavio. Inače, tijekom Domovinskog rata Alojzije je prošao novo-gradiško ratište kao pripadnik 121. novo-gradiške brigade Hrvatske vojske, a sudjelovao je i u akcijama Bljesak i Oluja.

S krunicom oko vrata

- Tada mi je vjera bila najsnažniji oslonac. S krunicom oko vrata odlazio sam od kuće i ostavljao najmilije, siguran u Božju pomoć i Marijinu zaštitu te u zagovor omiljenog sveca.

Ljubav prema skulpturi u njemu tinja tijekom rata, a dolaskom kući razvija se i ostaje trajno prisutna u njegovom životu do danas. Rad s glinom često mu je i molitva. Dok oblikuje križ, lik sveca ili Gospe, razmišlja o njihovom životu, predanju Bogu, ljubavi za bližnjega, strpljenju, a strpljenje i sam vježba u životu.

Često se "savjetuje" s literaturom

Jedan dio svog umjetničkog opusa nazvao je Plava točka. Riječ je o uglavnom apstraktnom ciklusu. Tu je zatim Šokački memento, ali i brojni sakralni motivi.

Alojzijeve skulpture od terakote kao da govore. One imaju dušu i šalju određenu poruku promatraču. Alojzije je u Osijeku

završio grafičku školu, a danas se neumorno bavi i čitanjem.

- Ne možete izraditi skulpturu nekog sveca ako o njemu niste sve pročitali. Često se „savjetujem“ s literaturom, čitam živopise svetaca, pozorno gledam simbole s kojima se najčešće prikazuju (liljan, knjiga, palma...) - objašnjava Alojzije.

Njegove skulpture su raznolike i čudesne, ali i pučki jednostavne. Bude u čovjeku život uz tamburicu, miris kruha, brazdu pluga, zov ravnice. Toplinom ruku i širinom srca uobličuje glinu, grudu slavonske zemlje i povezuje je s događajem betlehemske noći, s Isusovim raspećem, žalosnom Gospom, Srcem u kojem ima mjesta za sve... Iza Alojzija je desetak samostalnih izložbi i tridesetak skupnih.

Počeo s raspelima

Među prvim autorovim uradcima bila su raspela, a prvi kompleksniji rad bile su jaslice koje su se sastojale od 30 figura visine 15 centimetara uz pećinu i okoliš. Sljedeće veće jaslice radio je za župnu crkvu u Novoj Gradiški. Štefica Sigurnjak iz Nove Gradiške naslikala je sliku kao pozadinu, a on je oblikovao kipove.

Najveće kipove i jaslice napravio je za župnu crkvu u Rešetarima 1995. godine. Sve jaslice radio je u terakoti, ponegdje u kombinaciji s malo drveta. Za kapelu u Lađevcu, filijalu okučanske župe, izradio je kip sv. Ivana Krstitelja; zatim za Istarske toplice kipove sv. Stjepana Kralja, sv. Stjepana Prvomučnika te sv. Emerika. Rešetaračkom DVD-u napravio je kip sv. Florijana. Uz navedeno, nizali su se Gospini kipovi pa kipovi Srca Isusova, a onda i povijesni likovi - kipovi Ivana Zapolje, bana Josipa Jelačića i dr.

Priznanja za rad

- Sve ovo radio sam srcem i strpljivo jer tu nema žurbe. Na primjer, za jaslice s tridesetak figurica (Isus, Marija, Josip, pastiri, kraljevi, ovčice...) treba mi oko šest mjeseci. Dosta vremena treba i za sušenje. Samo

zadnja figurica u nizu mora se sušiti najmanje dva do tri tjedna, a nakon sušenja slijedi pečenje. Međutim, volim to i ne žalim vremena - kaže Alojzije.

Za svoje uratke Alojzije je primio više priznanja Hrvatskog sabora kulture, a javljao se i na brojne natjecaje gdje su njegove skulpture uvijek plijenile pozornost promatrača i bile nagrađivane.

Pomalo se bavi i slikarstvom u akrilnoj tehnici i ulju na platnu, međutim, terakota mu je „prva ljubav“. Ponekad piše i stihove koje je objavljivao u Godišnjaku Matice hrvatske u Novoj Gradiški.

Aktivan u župi

Uz obitelj i umjetnost, Alojzije se bavi i župnim aktivnostima. Član je Župnog pastoralnog vijeća Župe Krista Kralja u Rešetarima i to Odbora za naviještanje Božje Riječi. Čitač je, a i autor velikih panoa (1,80m x 0,80m) koji prigodnim sadržajima, riječju i slikom, prate župne svečanosti - mlade mise, blagdane, krizme, prve pričesti, ljetne teme i sl. Izvrsno surađuje sa župnikom Lukom Slobodancem te vjeroučiteljicom Vesnom Vlaović pomažući im kad zatreba.

Grafički oblikuje župni listić Župe Bezgrešnog Začeca BDM u Novoj Gradiški.

Ima toga još puno, ali Alojzije je skroman i ne želi govoriti o sebi. Međutim, o njemu dovoljno govore skulpture i slike te prepun prostor u kojem radi i najradije bori. U svome svijetu, oblikujući glinu, divi se Tvorcu svega, a radom u župi pomaže da ona, koja je uvijek aktivna i prava „živa crkva“, bude još aktivnija.

OSNOVNOŠKOLCI HODOČASTILI U VOĆIN

S Isusom Kristom ploviti morem života

Piše: Goran Lukić • Snimio: Ivica Bošnjak

U subotu 3. svibnja nekoliko tisuća djece iz župa Požeške biskupije hodočastilo je u voćinsko marijansko svetište. Nakon dolaska u Voćin djeca su, predvođena svojim župnicima, župnim vikarima i vjeroučiteljima, pozdravila lik Gospe Voćinske te je uslijedila prigodna marijanska pobožnost.

Središnji dio hodočašća bila je sveta misa koju je predvodio biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s pedesetak svećenika. Na početku slavlja biskup je istaknuo da Blažena Djevica Marija svojom višestoljetnom majčinskom prisutnošću u Voćinu služi ljudima ovog dijela Hrvatske kako bi što dublje bili dionici Isusova djela ljubavi, njegove pobjede nad smrću. Podsjetio je mlade hodočasnike na proglašenje svetim pape Ivana Pavla II. prošloga 27. travnja te istaknuo kako je sveti Papa na svoj način trajno prisutan u Voćinskom svetištu po krunjenju lika Gospe Voćinske u Osijeku prije jedanaest godina. Upozorio je na znakovitost da upravo djeca, najmlađi članovi Biskupije koju je papa Ivan Pavao II. utemeljio, dolaze u Voćin kao prvi hodočasnici nakon njegova proglašenja svetim kako bi zahvalili Bogu za dar njegove svetosti.

Obnoviti vjernost

Osvrnuvši se na kišno vrijeme, biskup je rekao da ono uvjetuje ostanak u zatvorenom prostoru, ali i potiče na unutarnju sabranost i zagledanost u dubinu vlastitoga srca kako bismo što bolje odgovorili na poziv sv. Ivana Pavla II. „Otvorite širom vrata Kristu!“, približili se Isusovoj ljubavi jačoj od smrti i povjerali mu cijeli svoj život. Pozvao je djecu da obнове svoju vjernost Isusu Kristu te odanost njegovoj Majci.

Biskup je započeo homiliju pitajući djecu da li su se ikada vozila brodom ili čamcem. Istaknuo je zanimljivost čovjekove želje za vožnjom i plovidbom te naglasio da čovjek time na neki način svjedoči kako je stvoren za cilj kojem treba stići. Upozorio je djecu na učenike u današnjem evanđeoskom izvještaju koji su se uputili lađicom s jedne strane Genezaretskog jezera na drugu. Uzburkalo se more, zahvatio ih strah, ali se na obzoru hodajući po vodi pojavio Isus koji ih hrabri: „Ja sam! Ne bojte se!“. Biskup je protumačio kako su učenici željeli mirno stići samo na drugu obalu jezera, ali ih je Isus svojom ljubavlju jačom od smrti poveo na drugu obalu našega postojanja, u vječnost za koju smo stvoreni. Dodao je da je i nas po svetom krštenju smjestio u lađu kojoj je ime Crkva, za kormilara joj postavio

Petra te je svojom prisutnošću kao pobjednik nad smrću prati kroz bure i oluje da njezini putnici sretno stignu k cilju. Kazao je kako taj Isusov brod već dvije tisuće godina uspješno plovi kroz povijest, da mu je u suvremenom svijetu Isus dao Ivana Pavla II. za kormilara i po njem nas ohrabrio: „Ne bojte se! Ja sam!“ Još je dodao kako je sveti Papa svojom posebnom odanošću Isusovoj Majci bio vjeran Isusu i u najtežim trenucima trpljenja i tjelesne nemoći.

Vjeronaučno i sportsko natjecanje

Biskup je također podsjetio djecu kako će u svom životu susresti mnoge ljude koji će željeti zakormilariti njihovim životima te ih povesti k nekim svojim ciljevima, dovesti ih do obala ljudskih nemoći i neuspjeha te ih pozvao da se odupru takvim namjerama, budu svjesni kako samo s Isusom Kristom plove uspješnom stazom te mu, poput pape Ivana Pavla II., utječući se zagovoru Blažene Djevice Marije uvijek ostanu vjerni.

Nakon popričesne molitve svi su uputili Bogu molitvu zahvalnosti za dar svetosti Ivana Pavla II., a potom je biskup predvodio čin predanja Blaženoj Djevici Mariji. Zahvalio je svećenicima, vjeroučiteljima, roditeljima i drugim organizatorima hodo-

čašća, napose voditelju svetišta Mladenu Štivilinu.

U poslijepodnevnom dijelu hodočasnčkog programa u prostorima voćinske osnovne škole održano je natjecanje u vjeronaučnom znanju o životu i djelu pape Ivana Pavla II. s posebnim naglaskom na njegovom odnosu prema Požeškoj biskupiji. Bilo je to završno natjecanje na kojem su sudjelovale skupine učenika koje su pobijedile na prednatjecanju održanom na dekanatskim razinama tijekom mjeseca travnja. Prvo mjesto i veliku plaketu Svetišta Gospe Voćinske osvojila je ekipa Župe Uznesenja BDM iz Pakraca u sastavu Magdalena Bargarčić, Gabriela Androić, Stela Sarić, Lucija Grgić i Renata Špiranec. Drugo mjesto pripalo je skupini Župe sv. Terezije Avilske iz Požege, a treće mjesto osvojila je ekipa iz Župe bl. Ivana Merza u Slatini. Pobjednicima je nagrade uručio biskup Antun Škvorčević, čestitao im na ostvarenim uspjehu te poželio da im pobjeda bude poticaj za još mnoge uspjehe kao i za onaj konačni životni uspjeh s Isusom Kristom po zagovoru sv. Ivana Pavla II. utemeljitelja Požeške biskupije. Pored toga održana su i sportska natjecanja u školskoj sportskoj dvorani te su pobjednicima podijeljene nagrade.

UČENICI KATOLIČKIH GIMNAZIJA HODOČASTILI U VOĆIN

Mladi, oslušajte dubine svoga srca u kojima progovara Isusov glas

Piše i snimio: Želimir Žuljević

U subotu 10. svibnja, u svetišće Gospe Voćinske u Voćin hodočastili su učenici i djelatnici Katoličke gimnazije iz Požege te Katoličke klasične gimnazije iz Virovitice predvođeni ravnateljima Robertom Mokrim i Ivicom Šohom. Pridružili su im se i učenici drugih srednjih škola te bogoslovi Požeške biskupije sa svojim poglavarima iz Zagreba.

Euharistijsko slavlje uz koncelebraciju svećenika djelatnih u školama te župnicima koji su hodočastili s mladima predvodio je biskup Antun Škvorčević. Ulažna procesija zaustavila se u kapeli Gospe Voćinske gdje je biskup u ime nazočnih uputio pozdrav Isusovoj Majci. Potom su dvije maturantice katoličkih gimnazija uputile pozdrav biskupu, zahvalivši Bogu što su četiri godine mogle biti dio katoličke školske zajednice i izgrađivati se u duhu evanđeoskih vrijednosti.

Molitva za maturante

Uvodeći prisutne u misno slavlje biskup je pozdravio hodočasnike, a posebno bogoslo-

ve rekavši kako je njihov dolazak u Voćin znakovit jer se događa uoči Nedjelje Dobrog Pastira - Svjetskog dana molitve za svećenička i redovnička zvanja te će liturgijskim obredom četvorica od njih; Ivan Ereiz iz župe Nova Bukovica, Bruno Lovaković iz župe Trnava, Tomislav Sanić iz Župe sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru te Ivan Rončević iz Župe bl. Ivana Merza u Slatini biti primljeni među kandidate za svete redove đakonata i prezbiterata.

Obraćajući se maturantima istakao je da posebno molimo i za njih kako bi uspješno odgovorili na izazove i zadaće koje su pred njima. Istaknuo je ljepotu dioništva u Isusovoj pobjedi nad smrću koju slavimo u euharistiji potaknuvši ih da se ojačani njegovom snagom i praćeni zagovorom njegove Majke vrata svojim domovima duhovno snažniji.

U homiliji biskup se osvrnuo na aktualno stanje hrvatskog društva i istaknuo kako se na sve strane čuje društvu ide loše što ima posebno značenje za mladog čovjeka i njegovu budućnost. Dodao je kako mediji prikazuju tu stvarnost pod nekim svojim interesnim vidom, podređuju je svojim ciljevima i ukoliko ostanemo vezani za njihova površna tumačenja događaja, a napose ljudskog bića, postajemo žrtve; bića bez perspektive koja gube entuzijazam, kreativnost i inicijativu. Usporedio je mlade hodočasnike s vitrajima u voćinskoj crkvi koji očituju ljepotu boja u čarobnoj stopljenosti u jedno, kako zabljesnu u svom punom sjaju tek kad ih obasja sunčeva svjetlost te je dodao da se tako događa i s čovjekom kad mu srce obasja Božje svjetlo jače od mraka, a to je Isus Krist koji je po-

bjedio tamu same smrti. Pozvao je mlade hodočasnike da na ovom hodočašću po Marijinu zagovoru otvore svoja srca Isusu Kristu te u njegovu svjetlu prepoznaju ljepotu i smisao svoga postojanja i s njime grade svoju sadašnjost i budućnost.

Biti svjedokom u svijetu

Tumačeći naviješteni odlomak iz Ivanova evanđelja o kruhu života, biskup se zauzvatio na dijelu koji govori o odlasku učenika od Isusa jer su smatrali njegov govor tvrdim. Osvrnuo se na te učenike i rekao kako su mu pristupili s vlastitim očekivanjima, željeli čuti riječ kojom on podilazi njihovim željama za lagodnim, ugodnim i površnim životom, ali da Isus zadire u dubinu njihova bića i tumači kako su oni više od jela i odijela, gladniji srcem nego želudcem istaknuvši da tu glad za smislom može ispuniti samo Isus Krist onom ljubavlju koja je jača od smrti. Da Isus danas dođe u naše katoličke škole, nastavio je biskup, zacijelo bi potaknuo učenike na marljivo učenje, ali bi im još više otkrivao dubinu njihova mladenačkog srca i njihove čežnje za smislom koje očituju da su u svojoj duhovnoj strukturi skrojili na mjeru Božju te da samo s Bogom mogu doseći puno ostvarenje svoga postojanja u dimenzijama na koje ih je on probudio. Pozvao ih je da s Petrom i oni odgovore Isusu da nemaju nikoga drugoga kome bi mogli poći i koji bi u njima mogao snažnije ostvariti život na koji su pozvani, da mu kažu kako on jedini ima riječ života vječnoga, da potvrde kako s Petrom vjeruju i znaju da je on Svetac Božji.

Biskup je upozorio mlade hodočasnike da upravo vjerom i znanjem ulazimo u zajedništvo Isusova života te da od Marije, blažene jer je povjerovala, mole za moć vjere i sposobnost duha da postanu dionicima više stvarnosti kojoj u Isusu Kristu pripadamo. Potaknuo je sve mlade hodočasnike da oslušuju dubine svoga srca u kojima progovara Isusov glas, odvažte se poći putem svećeništva ili redovništva ako ih on zove te svojim služenjem budu u suvremenom svijetu svjedoci čovjekove veličine, dostojanstva i smisla u Isusu Kristu.

Na kraju misnog slavlja nazočni su uputili Bogu zahvalnu molitvu za dar svetosti pape Ivana Pavla II. Biskup je potom predvodio molitvu Majci Božjoj u kojoj je povjerio sve mlade Požeške biskupije njezinu zagovoru. Zahvalio je svima koji su pridonijeli ostvarenju hodočašća. Poželio je mladima da nikada ne budu ljudi izgubljena srca, nego da uvijek žive u Božjoj blizini.

Pjevanje na misnom slavlju predvodili su mladi iz požeške župe sv. Terezije Avilske zajedno s pjevačima iz dviju katoličkih gimnazija, a na orguljama ih je pratio župni vikar Mario Večerić.

MISA ZAHVALNICA UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE

Bog vam dobrotom brojnih ljudi svjedoči svoju blizinu

Piše i snimio: Vjekoslav Marić

Pozvao je sve nazočne da svrate pogled u svoju savjest i pokaju se za sve ono što je bilo zločesto, nesavjesno ili nemarno tijekom prošle školske godine kako bi mogli čistim srcem Bogu reći hvala i zamoliti ga da ih i nadalje prati svojom dobrotom.

Na temelju prvog liturgijskog čitanja o proroku Iliji biskup je u homiliji podsjetio učenike da Bog u

Učenici i djelatnici Katoličke osnovne škole u Požegi kojima su se pridružili i predstavnici drugih gradskih osnovnih škola okupili su se 10. lipnja u požeškoj Katedrali kako bi zahvalili Bogu za još jednu sretno završenu školsku godinu. Euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević koji je u pozdravu učenike podsjetio da su im tijekom minule školske godine dobri bili njihovi roditelji, učitelji na čelu s ravnateljem Ivicom Žuljevićem, prijatelji, a napose Bog te da u ovoj svetoj misi svima njima izraze zahvalnost. Čestitao je onima koji su uspješno završili školsku godinu i ohrabrio one sa slabijim uspjehom. Čestitku je uputio i mladim pjevačima Katoličke osnovne škole za postignutu zlatnu plaketu na nedavnom natjecanju zborova u Varaždinu, a učenicima i djelatnicima OŠ Antuna Kanižlića čestitao je Dan škole.

našem životu najčešće djeluje kroz dobre ljude. Istaknuo je kako se Ilija našao na sličnoj vrućini kao što je današnja u Hrvatskoj, pokraj presušena potoka, žedan i gladan i kako mu Bog nije pružio izravnu pomoć, nego ga uputio na ženu udovicu u Sarepti sidonskoj da od nje zatraži jelo i piće. Dodao je da se u prvi mah Ilija može doimati sebičnim ili barem neuljudnim jer traži jelo i piće od žene koja skuplja drva da bi od malo preostalog brašna i ulja ispekla kruščić za sebe i svoga sina te nakon toga umrla zbog neimaštine. No, istaknuo je biskup, Ilija uči ženu da poput proroka i u najtežoj situaciji živi od pouzdanja u Boga te oslonjena na ono što dolazi iz njegovih mogućnosti bude bičem velikodušnosti i darivanja drugima ne bojeći se za sebe. Nakon što je tako postupila, iskusila je kako ništa nije izgubila, nego sve dobila,

utvrdio je biskup. Spomenuo je da upravo tako djeluje Bog darujući sama sebe za nas u osobi Isusa Krista i obogaćujući nas svojom ljubavlju. Pozvao je djecu i sve nazočne da se otvore toj Božjoj ljubavi koja ih oslobađa od zarobljenosti samima sobom.

Spomenuo je djeci da je važno znanje koje nastoje stjecati u školi, ali naglasio je da je još važnije opredjeljivati se za vrijednosti po kojima će postati veliki ljudi.

U primjeni svetopisamske poruke na proteklu školsku godinu biskup je pozvao učenike neka se ispitaju koliko su svjesni da žive od dobrote brojnih ljudi kroz koje im Bog svjedoči svoju blizinu te da na kraju školske godine očituju svoju zahvalnost Bogu zahvalivši svim takvim ljudima - roditeljima, učiteljima, prijateljima, vjeroučiteljima, svećenicima i drugima. Potaknuo ih je da se zapitaju koliko su poput siromašne žene iz prvog liturgijskog čitanja u najtežim trenucima svoga života znali živjeti posvemašnje povjerenje u Boga. Temeljem dnevnog evanđelja pozvao ih je da se nastoje truditi drugima svjedočiti koliko ih Bog voli po njihovoj dobroti, plemenitosti i ljubavi te tako po vlastitoj velikodušnosti i darivanju budu svjetlo svijeta i sol zemlje.

Biskup primio 'Zlatni zbor' Katoličke osnovne škole

Pjevanje unosi radost i ljepotu u ljudska srca

Zbor Katoličke osnovne škole u Požegi, koji je na ovogodišnjem državnom natjecanju u Varaždinu osvojio Zlatnu plaketu zajedno s njihovom voditeljicom prof. Ljubom Šolić, ko-repetitorom Tomislavom Jurićem i ravnateljem Ivicom Žuljević, primio je 20. svibnja biskup dr.

Antun Škvorčević. On je u crkvi sv. Lovre čestitao prisutnima na postignutom uspjehu te izrazio svoju radost zbog postignutog uspjeha. Na postavljeni upit članovima zbora je li se isplatio uloženi trud, vrijeme i žrtva, biskup je odgovorio potvrdno te istaknuo da pjevanje unosi radost i ljepotu u ljud-

ska srca, donosi mnogo dobrog te jača međusobno zajedništvo kao i zajedništvo s Bogom. - Sve vas to uči jednoj razini života koja je viša od one svakodnevnice. Zbog toga je njegovanje pjevanja u školi već od prvoga razreda važno jer se puno toga može naučiti - poručio je biskup okupljenoj djeci.

Zbor je potom otpjevao četiri pjesme s kojima je nastupio u Varaždinu minuloga 7. svibnja te Gloriju kojom je, kao i molitvom, zahvalio Bogu na postignutom uspjehu. Zatim je prof. Ljuba Šolić predstavila biskupu samo natjecanje te navela da je u konkurenciji bilo još 20 zborova iz cijele Hrvatske. - Sretni smo što je prvi puta u našoj domovini Hrvatskoj na ovom natjecanju nastupio zbor jedne katoličke osnovne škole te još više zbog toga što smo na svom prvom natjecanju osvojili Zlatnu plaketu. Mnogi zborovi godinama nastupaju, a ne uspiju osvojiti nijednu od medalja. Sretni smo i što smo postignutim uspjehom proslavili školu i dragoga Boga. Želim ovom prigodom, Vama biskupe, zahvaliti što nas podržavate i volite - istaknula je prof. Šolić. Biskup je pjevačima zaželio da im Isus pomogne rasti u svakom pogledu pa i u ljepoti pjevanja pod vodstvom njihove učiteljice.

MLADI POŽEŠKE BISKUPIJE NA SUSRETU HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI U DUBROVNIKU

Krist poziva na istinsku slobodu

Piše: Mario Večerić

Predvođeni svojim župnicima, župnim vikarima, vjeroučiteljima i povjerenikom za pastoral mladih Ivanom Cerčićem, oko 1900 mladih iz 57 župa Požeške biskupije sudjelovalo je na IX. susretu Hrvatske Katoličke mladeži koji se održavao u Dubrovniku 26. i 27. travnja pod geslom *Na slobodu pozvani*. Mladi iz Požeške biskupije na poseban su način hodočastili u Dubrov-

nik, kojega je pohodio i sveti Ivan Pavao II. te slavio misu u luci Gruž, povezujući se tako s više od 150 hodočasnika naše Biskupije koji su dva dana ranije krenuli u Rim na njegovo proglašenje svetim. U ranojutarnjim satima mladi su krenuli iz svojih župa preko Bosne i Hercegovine prema Dubrovniku gdje su, noseći križ u procesiji, krenuli od Staroga grada prema luci Gruž na euha-

ristijsko slavlje koje je, uz sudjelovanje drugih biskupa te više od 500 svećenika, predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić. Na slavlju je sudjelovalo više od 35 000 mladih iz cijele domovine. U svojoj homiliji biskup Uzinić govorio je o geslu susreta istaknuvši kako je Krist onaj koji poziva na slobodu bez prisile te je pozvao mlade da u slobodi cijene svoje dostojanstvo i jedni o drugima misle dobro izgrađujući međusobne odnose na temeljima vjere, a svoj život povjere Bogu uključujući se u društvo i Crkvu kao hrabri svjedoci vjere. Pozvao ih je da svojim životom svjedoče trinaestoljetnu vjeru hrvatskog naroda u Isusa Krista te da ne dopuste nikome da im pomuti jasnoću opredjeljenja za Boga i kršćanske vrednote koji su u temelju hrvatskog i europskog društva.

Drugoga dana program je nastavljen u župama Dubrovačke biskupije gdje su mladi bili smješteni u obiteljima te sudjelovali na župnim euharistijskim slavljinama. Mladi iz Požeške biskupije bili su smješteni u župama Mlini, Čilipi, Grude, Cavtat i Pločice gdje su svojim pjevanjem uveličali misna slavlja svjedočeći vrijednosti i osjećaje koje nose iz svojih župa i Biskupije. Izrazivši domaćinima zahvalnost na gostoprimstvu u popodnevnim satima uputili su se kući.

TE DEUM ZA POŽEŠKE SREDNJOŠKOLCE

Isus je najbolji učitelj koji daruje slobodu i ljubav

Upožeškoj crkvi sv. Lovre biskup Antun Škvorčević predvodio je 11. lipnja zahvalno euharistijsko slavlje za dje-latnike i učenike Katoličke gimnazije kao i druge gradske srednje škole. Uz ravnatelja Katoličke gimnazije Roberta Mokrog, na slavlju su sudjelovali i ostali srednjoškolski ravnatelji - Pavle Bucić (Gimnazija Požega), Marinka Parac (Ekonomska škola), Iva Šnajder (Obrtnička škola), Zoran Galić (Tehnička škola), Marija Grgić (Poljoprivredno-prehrambena škola) te Veljko Škorvaga (Glazbena škola).

Biskup je učenicima rekao kako je svojevrsni izazov pohađati školu i zajedno s učiteljima suočavati se sa zakonitostima svijeta i osobnim životnim pitanjima te istaknuo da je još veći izazov doći u crkvu

i s Isusom Kristom u mladenačkoj sabranosti i iskrenosti provjeravati cjelovitu istinu o sebi. Ukazao je na to da Isus u današnjem evanđelju govori o učiteljima i učenicima. Podsjetio je kako iz iskustva znamo da smo se pojavili na ovom svijetu kao nedorečena i nedovršena bića te je učenje proces po kojem rastemo dok učitelj vrši dragocjenu ulogu usmjeravajući na put kojim nam valja ići i na cilj koji trebamo postići. Upozorio je da Isus sam sebe ne naziva učiteljem, nego ga tako drugi oslovljavaju, ali i da je znakovito što on na posljednjoj večeri nakon pranja nogu apostolima tvrdi da jest učitelj.

Osvrćući se na Isusovu riječ o učiteljima koji dokidaju zapovijedi, biskup je spomenuo kako smo danas u Hrvatskoj svjedoci relativiziranja moralnih vrijednosti utemeljenih na iskustvu čovječanstva sažetom u deset Božjih zapovijedi, a koje u ljubavi imaju svoje ispunjenje. Istaknuo je kako se u našem društvu zapaža nastojanje određenih krugova da se mlade ljude odijeli od te vrijednosne baštine i povede u određene ideološke pličine te tako nanese šteta naprije njima samima i njihovu dostojanstvu, a potom i stabilnosti društva. Dodao je da se uvođenjem takvih stavova u školski sustav školi oduzima njezino izvorno poslanje i značenje. Upozorio je da govor o ljudskim pravima bez morala može postati velikom zabludom. Pozvao je nazočne da prihvate Isusov izazov te promisle na koji način

moгу živjeti svoje istinsko dostojanstvo i slobodu, da kritički prosuđuju učitelje koji podcjenjuju duhovne sastavnice našega postojanja utemeljene na moralnom iskustvu čovječanstva i koji uvode u mutne ideološke vode te da se opredijele za Isusa koji im kao najbolji učitelj može darovati slobodu i dostojanstvo svojom ljubavlju kao istinskim mjerilom svakoga pravog učitelja.

Nakon popričesne molitve svi su zapjevali himan „Tebe Boga hvalimo“ a potom su dvije učenice Katoličke gimnazije zahvalile biskupu na potpori koju pruža mladima kao i na poticajnim riječima koje im je uputio u misnom slavlju te su mu čestitale nadolazeći imendan i uručile buket cvijeća. Biskup je zahvalio na čestitci i kazao učenicima da su u školske imenike na kraju ove školske godine upisane određene ocjene o njihovu radu, ali da je važnije ono što je Bog upisao o njima tijekom minule školske godine u knjigu života.

U POŽEGI ODRŽAN GODIŠNJI SUSRET MINISTRANATA

Vi ste Isusova pobjednička momčad

Piše: Anto Ivić • Snimio: D. Mirković

Tradicionalni godišnji susret ministranata Požeške biskupije održao se 22. lipnja u Požegi. Jedan od važnijih razloga njegova održavanja jest nedavno proglašenje svetim pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije čija se relikvija časti u svečevj kapeli u kriпти požeške Katedrale. Svaka skupina ministranata nakon dolaska u Požegu posjetila je stoga kapelu svetoga Pape te mu uputila pozdrav i molitvu. Potom su se sudionici okupili u dvorištu ispred Biskupskog doma gdje je održan prigodni program. Voditelj Povjerenstva za pastoral duhovnih zvanja i prefekt požeškog Kolegija Anto Ivić organizirao je sa svećeničkim aspirantima iz Kolegija mozaik-program koji se sastojao od scenskog prikaza duhovnog zvanja pape Ivana Pavla II., iskaza župnog vikara Župe sv. Terezije Avilske u Požegi Marija Večerića o svećeničkom zvanju, svjedočenja pojedinih ministranata o djelovanju u župama te kviza znanja o Požeškoj biskupiji i ministrantskoj službi.

Znakovitost susreta

Središnji dio susreta bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević u požeškoj Katedrali do koje su ministranti došli u svečanoj procesiji. Dva ministranta iz župe Davor, koju je predstavljala najbrojnija skupina od šezdesetak članova, pozdravila su biskupa. On im je izrazio dobrodošlicu i podsjetio ih na proglašenje svetim pape Ivana Pavla II. te istaknuo kako ih Papa i sada okuplja i raduje se njihovu služenju oltaru, s njima moli da budu vjerni Isusu Kristu, ali i da neki od njih čuju njegov glas te ga slijede u svećeničkom ili redovničkom zvanju. Istaknuo je znakovitost njihova susreta koji se odvija između svetkovine Tijelova i svećeničkog ređenja u požeškoj Katedrali iduće subote. Pozvao je ministrante na molitvu za njihove svećenike te istaknuo kako ovu svetu misu prikazujemo za svećenike i đakone koji se nalaze na duhovnim vježbama u pripravi za svećeničko ređenje te za bogoslove, aspirante i sve ministrante Biskupije.

Jedini pobjednik je Isus

Na početku homilije biskup je rekao ministrantima da ih je u službu oltaru po njihovu

vim svećenicima pozvao sam Isus i da se raduje što su na taj poziv pozitivno odgovorili te ih potaknuo da svoj odabir izraze pjevanjem gesla susreta „Evo me, Gospodine, ti si me pozvao“. Geslo je povezao s Jeremijinim proročkim pozivom i prikazom njegova života te podsjetio ministrante da je prorok čovjek sav uronjen u Božju blizinu koji hrabro svjedoči opredjeljenje za život po njegovim pravilima zbog čega ga mnogi mrze i progone. Istaknuo je da se prorok Jeremija ne boji progona i ne njeguje osvetničke osjećaje prema mrziteljima jer živi od sigurnosti da je Bog s njime i u njemu nalazi svoju čvrstinu i oslonac. Dodao je da u evanđelju Isus nekoliko puta govori svojim učenicima „Ne bojte se“, podsjećajući ih da je pobijedio zlo i smrt te da žive u moći njegova pobjedničkog Duha. Biskup je rekao ministrantima da su i oni sa svojim svećenicima pri oltaru na svoj način proroci jer služe ljudima svjedočeći Isusovu blizinu u euharistiji po prinošenju njegova tijela za nas položena i krvi prolivene, po žrtvi ljubavi na križu kojom je pobijedio smrt. Upozorio ih je da ima onih koji ih žele odvojiti od te Isusove blizine i uključiti u neke svoje strategije i ciljeve te ih je potaknuo da se ne daju zavesti jer je jedini pobjednik Isus, a s njime i oni mogu postati pobjednici. Podsjetio ih je na

hrvatsku nogometnu reprezentaciju u Brazilu i na nedavnu pobjedu 4:0 protiv Kameronu te spomenuo da se toj pobjedi trebamo radovati, ali je naglasio da Isusova pobjeda ide dalje od sporta, da se odnosi na najveću ljudsku nemoć i granicu koju nazivamo smrt te da se za tu pobjedu isplati biti vjeran Isusu Kristu. Rekao je ministrantima da su oni svojevrсна Isusova pobjednička momčad s kojom on u Hrvatskoj računa i s kojom želi igrati pobjedničku utakmicu protiv zla i smrti oslobađajući ljude od straha. Potaknuo ih je da prihvate Isusov poziv iz evanđelja te da ga se ne stide u obitelji, školi i igri, nego da svjedoče posebnu Isusovu blizinu u ministriranju kako ih se on ne bi odrekao pred svojim Ocem nebeskim. Poželio im je puno radosti u vjernosti Isusu Kristu.

Na završetku je biskup zahvalio ministrantima na vjernosti u služenju oltaru u njihovim župama kao i svećenicima koji im pomažu i koji su ih doveli na susret u Požegu. Potom su se biskup i svećenici uputili u kapelu sv. Ivana Pavla II. gdje su u ime svih ministranta upraveli Bogu molitvu zahvale za dar njegove svetosti i povjerenje njegovu zagovoru ministrantsko služenje. Zbor mladih katedralne Župe sv. Terezije Avilske animirao je pjevanje tijekom slavlja.

ŽUPA SVETE MARIJE MAGDALENE U BEBRINI

Mladi i djeca vrlo su aktivni i dobro organizirani

Piše: Višnja Mikić • Snimio: D. Mirković

Izdavanjem sela Bebrina, Banovci i Stupnički Kuti iz župe Slavonski Kobaš, osnovana je 1789. godine Župa svete Marije Magdalene u Bebrini. Gradnja župne crkve dovršena je 1825. Iste godine, tadašnji župnik Stjepan Ilijašević, rodom iz Oriovca, kupuje oltare i kipove iz požeške crkve sv. Lovre, koji i danas krase bebrinsku crkvu. Orgulje su nabavljene 1930. godine. Crkva je tijekom Domovinskog rata oštećena neprijateljskim granatama. Upisana je u registar spomeničke baštine i uspješno se obnavlja. Župni dvor izgrađen je 40-ih godina 19. stoljeća i s crkvom tvori lijepu i kompaktnu cjelinu. Filijale župe su Banovci s kapelom Preobraženja Gospodinova iz 1889. i Stupnički Kuti s kapelom svete Katarine iz 1856. godine iako se u selu posebno časti i blagdan Rođenja BDM, Mala Gospa. Župa pripada Novokapelačkom dekanatu.

Župni zbor izdao i CD

Kako ističe bebrinski župnik Marijan Golec, župa je prošle godine brojila 1089 duša. Iste godine statistika bilježi 14 krštenih, 5 vjenčanih parova i 17 umrlih.

Trenutno je u Bebrini 18 aktivnih ministranata s kojima redovito rade Marijan i Ružica Crnac. Djeca su „desna ruka“ župniku u svemu, a svakog proljeća raduju se dječjem hodočašću i druženju ministranata u Voćinu. Župa se ponosi i velikim brojem čitača, uzrasta od 3. razreda osnovne škole pa do onih starijih. Svete mise skladnim pjevanjem prati crkveni zbor koji njeuguje pučko pjevanje, ali uvijek obavaju i novije skladbe. Mihaela Crnac pjevala je od malih nogu uz baku i tetu, a kad se udala, u zbor uključuje i supruga. I drugi pjevaju od rane mladosti, kao 71-godišnja Ana Crnac. Zbor ima dva orguljaša; Mariju Ferić i Zorana Crnca, a uz pomoć mladih iz Župe izdana su i tri CD-a s adventskim i božićnim pjesmama te duhovnim šansonama. Na zadnjem CD-u pojavljuje se i solistica Tina Grgić. Prihod od prodanih nosača zvuka pomogao je obnovi crkve, tornja i kapelica. U Banovcima pri pjevanju na misama pomaže Janja Olujević.

Bogat molitveni život

Bebrinska župa može se pohvaliti bogatim molitvenim životom i pripremama za pojedine blagdane. Na „zimsko Antunovo“, 17. siječnja, vjernici već od šest sati dolaze u župnu crkvu i obilaze oltar moleći zagovor svetca. Veoma je omiljena devetnica Gospi Lurdske, zatim 14-kilometarski križni put na Petu korizmu nedjelju, od Stupničkih Kuta do susjedne župe Dubočac. Svetom Josipu vjernici se u Banovcima mole 9 srijeda do Josipova, a u Bebrini i Stupničkim Kutima mole devetnicu tijekom devet dana uoči blagdana. Na blagdan Tijelova u središte Župe dolaze procesije vjernika iz filijala. Na Veliki petak, uz vjernike, u obrede i stražu uz Isusov grob uključuju se i vatrogasci.

Gospa sačuvala selo

Veoma je plodan molitveni život u filijali Stupnički Kuti. To nam je potvrdio zvonar, sakristan i član Župnog ekonomskog vijeća, Đuro Kajder, ali i Ivana Ruda koja nam je nabrojila mnoge trodnevne i devetnice koje mole. Rado se uključuju i u devetnice na neku od „lokalnih“ nakana, npr. za ozdravljenje bolesnika. Svake prve subote organiziraju klanjanje pred Presvetim, a svakog 8. u mjesecu mole se Gospi Brze Pomoći s čijim likom su posebno povezani još od Domovinskog rata. Molili su njezin zagovor da sačuva ovo selo i sačuvala ga je. U kapelici je Gospin kip, a slika Gospe Brze Pomoći prenosi se iz kuće u kuću. Tako od rata do danas obitelji stalno mole pred ovom slikom. Blagdan Male Gospe dočekuju trodnevnicom, a treće večeri održava se procesija kroz cijelo selo. Tada se mogu vidjeti prekrasne narodne nošnje ovog kraja. Pjeva se i stara pjesma „Hvaljen Isus, Mala Gospo, zagovornice“ od 26 strofa koju je u 19. st. napisala Ana Štivić iz Kuta. Spomenuli su nam i cjelonočno klanjanje koje je organizirala Molitvena zajednica „Gospa Brze Pomoći“ u listopadu prošle godine. U goste su pozvali mlade s Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Đakovu s njihovim duhovnikom Grgom Grbešićem. Uz mlade i odrasle vjernike, klanjanju su bili nazočni i vatrogasci. KUD „Graničar“ također se spremno uključuje u sve aktivnosti.

Bebrinska udruga mladih (BUM) neprofitna je organizacija u bebrinskoj općini koja radi na uspostavljanju i unaprjeđenju kvalitete življenja mladih na području općine. Župnik Marijan Golec počasni je član Udruge. Na njegovu inicijativu BUM-ovci su, između ostalog, pomogli urediti mjesno groblje te spomenik kralja Tomislava u mjestu. Tu su i vrijedna „Dječica sv. Marije Magdalene“, a obje udruge su kontinuirano uključene u župne aktivnosti. Za svoga župnika kažu da je veliko bogatstvo njihove Župe. Ovdje je 43 godine, a djeci i mladima uvijek je podrška. Mladi naglašavaju da je zajedništvo vrlo važno u radu kao i za uspjeh Župe i udruge koje na ovom prostoru djeluju.

POŽEŠKA PRAIZVEDBA HÄNDELOVA ORATORIJA »MESIJA« U KATEDRALI SV. TEREZIJE AVILSKJE

Čvrsta i hrabra izvedba integralne verzije

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: D. Mirković

Ako je neko djelo u prebogatoj riznici svjetske glazbene baštine iznova golem interpretativni izazov, a slušatelju sasvim posebno doživljajno iskustvo, onda je to zasigurno *Sveti oratorij* ili *Mesija* baroknog majstora Georga Fridricha Händela. Uvjerila nas je u to čvrsta i hrabra požeška izvedba dvosatne integralne verzije toga velikoga djela nastalog u stvaralačkom žaru njezina tvorca u samo 24 dana.

Zahtjevno i veličanstveno

Krupan je to zalogaj za požeški Katedralni zbor, izazov za soliste; izazov za komorni orkestar. Složeno i zahtjevno, ali i veličanstveno kako to i priliči najsajnijim stranicama barokne glazbe i to one koja uglazbljuje evanđeoske poruke te kliče Kristovoj pobjedi života nad smrću. Intenzivno se radilo gotovo tri mjeseca kako bismo snagu i ljepotu ovoga djela dostojno prenijeli publici - kaže orguljaš i zborovođa Alen Kopunović Legetin koji se prihvatio postavljanja *Mesije* na blagdan sv. Antuna Padovanskog kao krune godišnjih koncertnih događanja u požeškoj Katedrali. Na nesvakidašnjem glazbeno projektu zato nije bilo teško okupiti cijeli niz renomiranih interpreata čije su neprijeporne umjetničke energije pridonijele ovoj povijesnoj požeškoj koncertnoj uspješnici. Iako se dobro snalazi u baroknom repertoaru, ova je izvedba novosadskom tenoru Saši Štuliću bilo novo i jedinstveno iskustvo.

Ljudsko iskupljenje

Prvi put pjevam *Mesiju* i moram priznati da je riječ o vrlo smjelom pothvatu. Poseban je ugođaj; djelo je dugo, no glazba je prekrasna. Cijelo vrijeme istinski uživati, ne osjećate napor, sve teče glatko u zaokruženu glazbenu cjelinu - dodaje Štulić kojemu se pridružilo još troje solista - sopraniistica Sanja Madunić, altistica Sonja Runje te bas Matija Meić.

Libreto povezuje najljepše tekstove o *Mesiji* iz Starog i Novog zavjeta u jedinstvenu umjetničku cjelinu. Händel ga je uobličio na operni način, podijelivši djelo na tri stavka i cijeli niz scena koji ovu snažnu dramu o ljudskom iskupljenju u glazbenom smislu izražavaju u potpunosti i to do savršenstva, u punoj baroknoj ekspresiji.

Umjetnički maksimum

Pokazala se ovdje i naša snalazljivost, stručnost i sklonost baroknoj glazbi što je

pomoglo da u kratkom vremenu koje smo imali na raspolaganju na licu mjesta za probe izvučemo umjetnički maksimum. Požeška Katedrala ima sve odlike sjajne barokne akustike koja je ovdje od velike važnosti - ističe zagrebački orguljaš i čembalist Krešimir Has dodajući kako se Požega i ovim potvrdila kao ozbiljan glazbeni centar s vrijednom kulturnom tradicijom. Od presudne važnosti u tome jest i potpora Požeške biskupije i to ne samo u kontinuitetu povezivanja Crkve i glazbene umjetnosti, već i stvaranju novih, prvorazrednih uvjeta za razvoj koncertnog i glazbenog života uopće na požeškim prostorima.

Predokus vječnosti

Na tu je povezanost podsjetio i požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević ocijenivši kako je riječ o prvoj, a time i povijesnoj izvedbi cjelovitog Händlova *Mesije* u ovom slavonskom glazbenom središtu. Svoj su mu osobit pečat dale domaće pjevačke snage Katedralnog zbora snažno potpomognute komornim orkestrom i solistima. - U njegovu ste pripremu uložili puno žrtve i ljubavi te ste stoga po ljepoti izvedene glazbe i vi sami postali lijepi i istovremeno brojne slušatelje učinili lijepima. Zahvaljujem od srca za to plemenito djelo; čestitam orkestru, zboru i solistima, a dirigentu Alenu Kopunoviću Legetinu za hrabrost kojom ga je postavio na program godišnjeg koncerta u katedrali sv. Terezije Avilske - naglasio je biskup te pozvao publiku da im još jednom zajednički izraze zahvalnost i čestitku. Podsjetio je kako je *Mesija* Božji poslanik koji je došao, koji dolazi i koji će doći, a kojega kršćani prepoznaju u Isusu Kristu. Upozorio je da je tekst *Mesije* pun govora o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti koji nas stavlja pred izazov razmišljanja o značaju i vrijednosti poruka toga biblijskog vremena.

- I danas nam i u ovom našem hrvatskom društvu s različitih razina pokušavaju političari, znanstvenici i različiti stručnjaci govoriti o vremenu. Ipak, istinu o njemu na

najizvrsniji način prenosi izvedena glazba i to s čudesnom stopljenošću nekih trajnih i neuhvatljivih dimenzija prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Štoviše, daruje predokus vječnosti koja se još ima u punini dogoditi pa smo po mističnoj snazi i ljepoti glazbe mogli naslutiti što će biti „kraj bez kraja“ o kojemu je tako snažno govorio sv. Augustin - rekao je biskup poželivši još mnoga slična glazbena iskustva u požeškoj Katedrali.

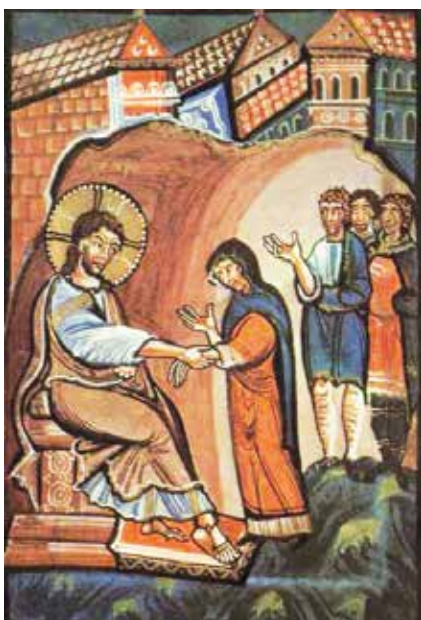
Na završetku programa generalni vikar mons. Josip Devčić podsjetio je na vrijednu tradiciju Katedralnog zbora da na blagdan sv. Antuna Padovanskog priredi godišnji koncert te je biskupu Antunu čestitao imendan. Pridružila su mu se djeca iz Katoličke osnovne škole te iz Dječjeg vrtića sv. Leopolda Mandića.

U korak s liturgijskim vremenom

LITURGIJSKA GODINA A

Piše: Josip Krpeljević

ČETRNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

U prvom čitanju iz Knjige proroka Zaharije slušamo kako prorok navješćuje dolazak Kralja - Mesije koji ne dolazi u moći i sili, nego u poniznosti i blagosti donosi mir i pravdu narodima. To je, dakle, proročki navještaj pobjede krotkoga Mesije mirotvorca. Za novozavjetno čitanje imamo ulomak iz Poslanice Rimljanima u kojem nas sveti Pavao poziva na život po Duhu Kristovu koji prebiva u kršćanima, a ne po tijelu. Duh Kristov koji prebiva u nama jamstvo je i zalag našega budućeg uskrsnuća. Matejev evanđeoski ulomak što ga navije-

štamo ove nedjelje neki bibličari nazivaju *Isusov magnificat* jer u njemu Isus u sinovskom zanosu veliča i hvali Očevu mudrost i ljubav prema svim ljudima, a osobito prema onim najmanjima. Isus obznanjuje da je Radosna vijest spasenja objavljena malenima, onima koje svijet ne smatra mudrima ni umnima. Nadalje, Isus poziva k sebi sve opterećene, potrebne odmora i spokoja u životnim previranjima. Krotki i ponizni Isus poziva nas da na sebe uzmemo njegov jaram jer samo on može dati spokoj našoj duši. ■

PETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Starozavjetno čitanje iz Knjige proroka Izaije govori o učinkovitosti Božje riječi. U njemu nam prorok Izaija poručuje da Božja riječ nikada ne ostaje bez ploda učinkovitost Božje riječi. Sve to prorok prikazuje slikom kruženja vode u prirodi. Poput kiše i snijega, riječ Božja neizbježno će polučiti životvorni učinak. Ova nas činjenica ohrabruje u našim svakodnevnim nastojanjima, osobito oko osobnog obraćenja svakoga od nas. Čini se da je Isus mnoge riječi u evanđelju izrekao ututan jer ih ni mi kršćani ne vršimo. U novom ulomku novozavjetnog čitanja iz Poslanice Rimljanima slušamo kako je naš zemaljski život prožet mnogim

manjkavostima, iskušenjima i trpljenjima. Kršćanin je oslobođen iz ropstva grijeha i vođen Duhom živi kao dijete Božje. To konkretno znači da živi u pouzdanju da će baštiniti život vječni (kontrast: sadašnje patnje - buduća slava). Matejev evanđeoski ulomak donosi poznatu prisposobu o sijaču. Ta nam prisposoba poručuje da je Riječ Božja darovana svakome. Božanski sijač - a to je Isus, utjelovljena Riječ Božja - rasipno baca sjeme svog evanđelja posvuda. Vrijeme žetve je čas istine za sjetvu. Je li božanska sjetva bila uspješna na njivi mog života? Kakvo je tlo moje srce za sjeme Božje riječi? ■

ŠESNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Starozavjetno čitanje iz Knjige mudrosti poručuje nam da je Bog blagi sudac i da je uvijek strpljiv sa svim ljudima, uključujući tu i naše neprijatelje. Mudrost koja upravlja božanskim djelovanjem je uzvišenija, velikodušnija i oštroumnija od naših mjerila (Božji atributi - svemoćan, jak, pravedan, milosrdan). Kršćani su pozvani nasljedovati božansko blago i strpljivo postupanje. Zamijetili ste da ovih nedjelja za drugo čitanje imamo Poslanicu Rimljanima. U današnjem ulomku apostol Pavao poručuje da nam samo Bog može pomoći u hodu prema Bogu i s Bogom. Produbljujući svoje razmišljanje o novom stvaranju Pavao tvrdi nešto nečuveno - Bog sâm, posredstvom svoga Duha, trpljenje stvorenja čini vlastitim. Bog potpomaže našu nemoć time što i on sâm trpi s nama i radi nas. Koliko smo se puta, vidjevši da zlo ostaje nekažnjeno, zapitali gdje je Božja pravednost? Evanđeoska prisposoba o kukolju u zitu pokazuje nam ispravan put vjerničkog življenja - ne smijemo podleći napasti čistunstva i pokušavati brzopleto iskorjenjivati zlo s kojim se susrećemo. Samo Bog može ostvariti čistoću Kraljevstva Nebeskoga. A nama ostaje poruka - tko je dobro sjeme, neka to nastavi biti sve do dana sabiranja u nebesku žitnicu; oni pak koji su kukolj, imaju cijelog života vremena promijeniti se u kvalitetnu pšenicu. ■

SEDAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju iz Prve knjige o kraljevima slušamo san koji je usnio mudri kralj Salomon. San se u Bibliji smatra uobičajenim sredstvom kojim se Bog javlja čovjeku i objavljuje mu svoju volju. Salomon od Boga ne moli zemaljska blaga i časti, već mudro srce. Zadovoljan njegovom molitvom Bog mu daje i više nego je tražio - obdaruje ga mudrošću i pronicljivošću kakve nema nijedan drugi čovjek. Je li Bog zadovoljan mojom molitvom? Što ja u svojim molitvama od njega tražim? Već smo navikli na ulomke iz Poslanice Rimljanima. U današnjem ulomku susrećemo jednu od Pavlovih omiljenih tema - predodređenje. Predodređenje ovdje ne znači da je Bog unaprijed odredio koji ljudi će se spasiti, a koji će propasti. Ono što je predodređeno nije broj spašenih, nego način na koji će se to spasenje dogoditi, a to je suradnja čovjeka s Bogom, odnosno njegovo aktivno sudjelovanje u Božjem planu spasenja. Današnjim odlomkom Matej zaključuje 13. poglavlje svoga evanđelja koje je prepuno Isusovih prisposoba o Kraljevstvu Nebeskom. Kraljevstvo Nebesko najveće je blago, najveća vrijednost koju čovjek može naći na zemlji. Tražim li ja najprije Božje Kraljevstvo i pravdu njegovu? Vjerujem li da će mi s njim doći i sva druga dobra za kojima čeznem? ■

OSAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

U prvom čitanju slušamo prorok Izaiju koji nas poziva na gozbu i potiče da se poslušno i pobožno odazovemo na taj poziv. Božji darovi su desiplina i vjera. U proroku Izaiji je razlog za slavlje bio je dar povratka iz babilonskog sužanjstva. A kako je danas? Imamo li i mi razloga za slavlje? U jednom od najljepših ulomaka poslanice Rimljanima kojeg čitamo ove nedjelje, apostol Pavao uvjerava nas kako prihvaćanjem Kristove ljubavi dobivamo milost uzvraćanja ljubavi i jamstvo da nas nikakve protivštine (nevolja, tjeskoba, progonoštvo, glad, golotinja, pogibelj, mač) ne mogu rastaviti od Krista i njegove ljubavi. Kakva je ta Kristova ljubav prema nama pokazuje nam Matej u evanđeoskom ulomku u kojem Isus kruhom i ribama hrani izgladnjelo mnoštvo. To je božanska ljubav koja euharistijskim kruhom utažuje našu pravu glad, onu za vječnim životom. Čime naš narod danas hrani svoju dušu? ■

UZNESENJE BL. DJEVICE MARIJE – VELIKA GOSPA

Na današnju svetkovinu sva čitanja su novozavjetna i sva pršte optimizmom, radošću i pobjedničkim osjećajima. Za prvo čitanje imamo ulomak iz posljednje biblijske knjige - Knjige Otkrivenja. U njemu apostol Ivan opisuje jedno od svojih brojnih viđenja što mu ih je Bog objavio. U ženi koja rađa Crkva je prepoznala Blaženu Djevicu Mariju, a u zmaju koji proždire sotonu Antikrista. Nesretni događaj iz raja zemaljskog dobiva ovdje svoj sretni epilog. Ženin rod je pobijedio rod aždajin. Dok se radujemo toj Marijinoj pobjedi i nadalje smo pozvani kršćanskim životom hrabro se boriti protiv bezbožne nemani do konačne eshatološke pobjede Krista i njegove Crkve. A da je ta pobjeda sigurna, svjedoči nam apostol Pa-

vao u ulomku Prve poslanice Korinćanima koji se danas naviješta kao drugo čitanje. Kristu, prvorođencu od mrtvih, Bog Otac pod noge je podložio sve. On, novi Adam, vratit će čovječanstvo tako gdje pripada; u nekoć izgubljeni raj, u vječno prebivalište na nebesima. U evanđelju slušamo izvještaj o Marijinu pohođenju rođakinji Elizabeti. Susretu dviju velikih žena i majki obradovao se i Ivan Krstitelj, tada još kao nerođeno dijete. Bolna je spoznaja da sotonska aždaja u suvremenom svijetu pobačajima proždire tolike nevine živote. Ipak vjerujemo da će dobri Bog Otac u konačnici i za njih pronaći sigurno sklonište i da će njegov Sin, rođen od žene, zauvijek uništiti proždrljivu neman. ■

DVADESET I DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

U prvom čitanju slušamo kako prorok Jeremija proživljava dramu svoga proročkog poslanja. Prorok izvrnut ruglu i progono želi odustati od svoje proročke službe, ali ne može odoljeti silini Božjeg poziva. Kao u Jeremijino vrijeme, kršćanin je i danas u napasti ustuknuti pred porugom, etiketiranjem, ismijavanjem. Toj napasti treba odoljeti Jeremijinom upornošću i vjernošću. U drugom čitanju apostol Pavao poziva nas na duhovno bogoslužje. To konkretno znači trajno se nastojati preobražavati i truditi živjeti po mjerilima Božjeg Kraljevstva. Prošle nedjelje slušali smo Isusovu pohvalu Petrove vjere, a ove nedjelje slušamo Isusov oštri prijekor tom istom Petru. Što se dogodilo Petru? Zapao je u krizu vjeru. Njegov um nije mogao pomiriti Božje otajstvo s otajstvom trpljenja, nije mogao spojiti Božje otajstvo sa slabošću. Bog koji je slab? Bog koji trpi? Ne, to ne može biti. Čovjek nagoni odbacuje trpećeg Boga. A kad odbacimo Boga koji trpi, odbacujemo i čovjeka koji trpi. Očit dokaz odbacivanja trpljenja u suvremenom svijetu sve je raširenija praksa eutanazije koja se ozakonjuje u brojnim državama. Eutanazija nije sućutni iskaz milosrđa onome koji trpi, kako se u javnosti počesto prikazuje, već njegovo odbacivanje. Lažna je ljubav drugome govoriti da ne smije trpjeti; prava pak ljubav jest drugome govoriti i djelima posvjedočiti da smo spremni trpjeti zajedno s njime i za njega ■

DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju slušamo kako prorok Ilija na Božjem brdu Horebu spoznaje Boga na nov način - ne prepozna ga ni u olujnom vihoru, ni u potresu, ni u ognju, nego u šapatu laganog i blagog lahora. Gdje ja prepoznajem Boga? U novom ulomku iz Poslanice Rimljanima apostol Pavao poučava nas da izraelski narod, kao starozavjetni izabrani narod, ima posebno mjesto u povijesti spasenja koje mu se nikad neće oduzeti. Stoga se pravi kršćanin treba čuvati bilo kakvog oblika antisemitizma, a to konkretno znači čuvati se svake osude i mržnje prema današnjim pripadnicima izraelskog naroda koji su naša starija braća i sestre u vjeri u istoga Boga Oca. U današnjem odlomku Matejeva evanđelja slušamo kako Isus dolazi spasiti svoje učenike od oluje na moru na neobičan način - hodajući po vodi. Pozivajući Petra da dođe k njemu hodajući po moru, Isus nas poučava da se u životnim poteškoćama ne zaustavimo, nego da odvažno krenemo dalje, uvijek oslonjeni na njegovu spasenjsku prisutnost. Imamo li mi danas te odvažnosti ili su nam sve lađe potonule? ■

DVADESETA NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju slušamo kako Bog po proroku Izaiji govori o tuđincima koji na ispravi način štiju Boga Izraelova i koji će biti pridruženi Božjem narodu. Prorok prikazuje slikom sabiranja svih naroda u Božji dom molitve. Ljubav prema Bogu i opsluživanje njegova zakona nadoknađuju manjak tjelesne tj. krvne pripadnosti jednom od dvanaest plemena Izraelovih. I mi smo nekoć bili poganski narod, ali smo krštenjem postali članovi Božjeg naroda, a to je Crkva. U novozavjetnom ulomku iz Poslanice Rimljanima apostol Pavao tumači da je Bog sve ljude zatvorio u neposlušnost da se svima smiluje. I sâm po tijelu Židov, koji je mnogo patio zbog židovskog neprihvatanja Krista, Pavao ovdje govori o jednakosti Židova i poganskih naroda pred Bogom koji je milosrdan svima. Evanđeoski ulomak opisuje Isusov susret sa ženom Kananejkom. Na ženin vapaj i molitvu da ozdravi njezinu bolesnu kćer, kao ni na molbu svojih učenika da joj se smiluje, Isus najprije uopće ne reagira, no ona i dalje uporno moli te Isus konačno pohvaljuje njezinu vjeru i nagrađuje njezinu upornost. Na primjeru ove poganke Isus pokazuje kako su pred Bogom svi jednaki i kako s pouzdanjem u njega trebamo biti zadovoljni i s »mrvicama« jer on zna što nam je najpotrebnije i koliko nam je dosta. Valja nam dakle trajno pobjeđivati vlastitu nezasićenost. ■

DVADESET I PRVA NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju prorok Izaija donosi proroštvo o protjerivanju upravitelja kraljevskog dvora Šibne i postavljanju novog upravitelja Elijakima. Šibna je smijenjen jer nije vršio svoju službu kako treba, već je zloupotrijebio visoki položaj za osobnu promociju. Nositelj vlasti treba služiti narodu, a ne ostvarivati vlastite sebične interese. Ova biblijska poruka silno je aktualna i nama danas. U novozavjetnom ulomku iz Poslanice Rimljanima apostol Pavao pohvalom Božjoj mudrosti zaključuje govor o otajstvu Božjega plana spasenja. To otajstvo ima dva bitna elementa - Božje izabranje Izraela i spasenje svih ljudi. Pavao ne skriva svoje divljenje tom Božjem djelovanju u povijesti spasenja. Djelomično otvrdnuće i odbijanje Krista od strane Izraela poganima je otvorilo vrata Božjeg Kraljevstva. U evanđelju slušamo Petrovu vjeroispovijest. Na izričiti Isusov upit: »A što vi kažete, tko sam ja?«, apostol Petar u ime svijui ispovijeda vjeru u Isusa kao Sina Božjega. Zauzvrat, Isus mu objavljuje da je izabran biti stijena na kojoj će Isus sagraditi svoju Crkvu. Simbolom ključeva prikazana je vlast u Crkvi. Onaj tko ima ključeve, pravi je vlasnik kuće. ■

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Romana Thür • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

TOMISLAV ŠEDEVI IGRAČ JE NOGOMETNOG KLUBA »SLAVEN« IZ GRADCA

Redovito idem u crkvu jer je svaka misa susret s Bogom

Piše: Vesna Milković • Snimio: D. Mirković

Iako mu je tek trideset godina, iza Tomislava Šedeviča iz Sesveta neobična je životna priča - elektrotehničar je po struci, kratko je radio bravarske poslove u Goričanu., bio je u Afganistanu, preživio tešku prometnu nesreću i igra nogomet u Nogometnom klubu "Slaven" u Gradcu. Zaposlen je kao profesionalni vojnik u Našicama na mjestu izvidnika. - Svestran sam, sve me zanima. Mislim da je Bog svakom od nas dao više talenta; netko ih tijekom života umnožava, a netko ih ukopa - objasnio je kratko.

Tomislav se školovao u Sesvetama, potom u Pleternici i Požezi gdje je u Tehničkoj školi izučio zanat elektrotehničara. Na dragovoljno služenje vojnog roka javio se 2006. godine, a dvije godine kasnije postao je profesionalni vojnik. U Afganistan je, na sedam mjeseci, pošao 2010. godine. - Otkad sam se vratio iz Afganistana, još više ljubim svoju zemlju. Ljudi bi trebali vidjeti kakav je tamo standard i tada bi shvatili da mi živimo ne dobro, nego predobro - jasan je Tomislav.

vezan uz obitelj

Od malih nogu u Tomislavovu životu važnu ulogu imao je sport, točnije nogomet. Već dvanaest godina igra za NK "Slaven" iz Gradca. A zašto baš nogomet? - U gradu

djeca imaju više mogućnosti nego kod nas na selu gdje najčešće postoji samo nogometno igralište i lopta pa ste na njih i upućeni. Tako su i mene, čim sam počeo trčati, stariji prijatelji 'odvukli' na nogometno igralište. Svi smo igrali 'seoski nogomet' dok nisam došao u "Slaven" i počeo ozbiljno trenirati. Kasnije sam na pola godine otišao igrati u Urbane; htio sam vidjeti kako je drugdje, ali nisam izdržao. Nazad me vratila želja za kućom - ispričao je Tomislav.

Za svoju kuću i obitelj Tomislav je, kaže, iznimno vezan. Sestra Lidija udana je, a on i mlađi brat Josip su pred ženidbom. Svi su odgajani u vjeri. - Bio sam ministrant od pete godine i još uvijek sam, ali sada vodim ministrante. Također sam i član župnog pastoralnog vijeća i nastojim pomagati župniku koliko mogu. Prošle godine inicirao sam održavanje pobožnosti križnog puta kroz sela naše župe na blagdan Cvjetnice. Prošli smo 28 kilometara kroz 12 sela u molitvi i pjesmi, a nadam se da će ova pobožnost postati tradicionalna. Naravno, ja i cijela moja obitelj redovito idemo u crkvu jer svaka sveta misa susret je s Bogom što je nama vjernicima jako važno - rekao je Tomislav.

U sve što radimo može se unijeti vjera

Godina nakon povratka iz Afganistana za Tomislava je umalo bila kobna. Doživio je prometnu nesreću u kojoj je teško ozlijeđen pa je čak 77 dana proveo u bolnici. Bilo je upitno hoće li preživjeti, a ako preživi, hoće li uopće moći hodati. No Tomislav je sljedeće 2012. godine pješice pošao u Međugorje, a ponovo je zaigrao i nogomet. - S prijateljima sam pješice pošao u Međugorje pomoliti se i zahvaliti Gospi za ozdravljenje, za mir u duši, za snagu da izdržim u svakodnevnim životnim iskušenjima. Sretao sam putem razne ljude, i Srbe, i Muslimane, i svi su me lijepo primili. Odlučio sam da ću

sljedeće godine biciklom ponovo poći u Međugorje i usput zahvaliti svima koji su me ugostili kada sam išao pješice. Uspio sam i to napraviti kao i ponovo nakon nesreće zaigrati nogomet. Nije bilo lako, ali uspio sam - prisjetio se Tomislav.

Još je jedna nogometna sezona iza Tomislava. Krajem mjeseca s klubom je proslavio 85. obljetnicu osnutka i, naravno, sada budno prati što se zbiva na Svjetskom nogometnom prvenstvu u Brazilu. - Ja uvijek i navijam za hrvatsku reprezentaciju, nikada za neki klub. Moji idoli su bili Dado Pršo, Niko Kovač i još aktivni Ivica Olić jer su na terenu uvijek davali sve od sebe. Od ovih mlađih, sadašnjih reprezentativaca, sviđa mi se Mandžukić i osobno vjerujem da ćemo doći do polufinala - rekao je Tomislav. A kada završi nogometno prvenstvo, pred Tomislavom je još jedan važan događaj - ženidba! - Nakon ženidbe ostat ću živjeti s roditeljima. Istina, zanima me kako je drugdje, ali ne želim otići živjeti izvan Hrvatske. Stvarat ću ovdje obitelj i svoju djecu pokušati naučiti da budu dobri ljudi i vjernici. Odgovornost prema Bogu očituje se i na radnom mjestu kao i na drugim poslovima pa i u nogometu. U sve što radimo može se unijeti vjera i tome ću pokušati naučiti svoju djecu - zaključio je Tomislav.

Krštenja djece iz brojnih obitelji

Biskup krstio šesto dijete obitelji Štivin u Davoru

U utorak 20. svibnja biskup Antun Škvorčević posjetio je rodnu župu Davor te u crkvi Marije Kraljice i sv. Jurja predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Stjepana, šesto dijete u obitelji Branka i Ljerke Štivin. Dobrodošlicu mu je uputio župnik Goran Kovačević. Biskup je pozdravio sve nazočne i istaknuo kako je uskrslu Isus Krist, pobjednik nad smrću, među nama prisutan, a razlog i radost ovog susreta je pobjeda života u obitelji Štivin po njihovom šestom djetetu.

Izrazio je uvjerenje kako Davorci neće omalovažavati, ogovarati i prezirati obitelj Štivin, nego joj biti obrana i zaštita svojom molitvom i drugom potporom. Poželio je da u hrvatskim obiteljima uvijek pobjeđuje Božji naum o čovjeku i da u njemu tražimo svoje istinsko dostojanstvo. Na kraju misnog slavlja biskup je uputio čestitku obitelji Štivin zbog njihova rođenog i u krštenju preporođenog šestog djeteta, novog člana zajedništva Isusove Crkve. Nakon misnog slavlja biskup se u župnom domu susreo s obitelji Štivin.

U Katedrali kršteno deseto dijete obitelji Čerkušak

U nedjelju 25. svibnja biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali tijekom kojega je krstio Emanuela, deseto dijete u obitelji Jasne i Roberta Čerkušaka. Radost ove obitelji bila je dvostruka jer je toga dan njihova kćerka Helena bila na prvoj pričesti. U koncelebraciji su uz župnika Ivicu Žuljevića sudjelovali svećenici djelatni u biskupijskim središnjim ustanovama. Pozdravljajući nazočne, biskup je izrazio čestitku supružnicima na desetom djetetu kao i na nastojanju da djecu odgoje u kršćanskim vrijednostima u obitelji i katoličkoj školi. Reкао im je da je usred trenutačnih nevolja uzrokovanih poplavama u požeškom i županijskom kraju njihovo deseto dijete znak da će život pobijediti. Dodao je da je jamstvo tome Isus Krist, pobjednik nad smrću, čijoj moćnoj ljubavi povjeravamo ovo dijete u krštenju. Spomenuo je da je današnja nedjelja u svim župama Požeške biskupije dan molitve i darivanja novčanik priloga za nastradale u poplavama te pozvao prisutne na velikodušnu solidarnost.

Krštenje sedmog djeteta obitelji Gegić u Đulovcu

Biskup Antun Škvorčević predvodio je 16. lipnja euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Duha Svetoga u Đulovcu te krstio Franju, sedmo dijete u obitelji Josipa i Nade Gegić. U pozdravu biskup je rekao kako je znakovito što krštenje maloga Franje slavimo u odjeku jučerašnje svetkovine Presvetog Trojstva. Istaknuo je da nas vjera uči kako je Bog zajedništvo života u kojem Otac predaje sebe Sinu, a Sin Ocu u Duhu ljubavi i da je ono temelj i izvor svekolikog života te da se taj trojstveni dinamizam na svoj način oslikava u bračnom predanju ljubavi muža i žene iz kojeg se rađa novi čovjek. Čestitao je roditeljima na opredjeljenju za plodnu ljubav iz koje se rodilo njihovo sedmo dijete te dodao da će ga Isus Krist u krštenju snagom Duha Svetoga pridružiti svojoj sudbini, a Otac prihvatiti za svoga ljubljenoga sina te će postati dionikom Božanskoga trojstvenog života. Zahvalio im je što su svojim porodom obogatili domovinu i dali najbolji doprinos njezinoj budućnosti.

Obitelj Majdančić krstila svoje šesto dijete

Tijekom euharistijskog slavlja u župnoj crkvi sv. Luke Evanđelista u Novskoj, 17. lipnja biskup Antun Škvorčević krstio je Petra, šesto dijete u obitelji Nikole i Štefice Majdančić. Započevši sveto slavlje u koncelebraciji sa župnikom Milanom Vidakovićem, kancelarom Goranom Lukićem i župnim vikarom Josipom Homjakom biskup je rekao kako se raduje što su ovih dana u nekoliko župa Požeške biskupije zaredala slavlja krštenja u obiteljima s brojnom djecom te da su ona znak i izazov u trenutačnom stanju hrvatskoga društva, označenom mnogim nemoćima, manjkom perspektive i nade. Štoviše, dodao je, takve obitelji svjedoče da više slušaju glas Božji i slijede poticaje ljubavi, negoli suvremeni individualistički mentalitet protivan kulturi života. Čestitao je obitelji Majdančić što se i ona svrstala među takve hrvatske obitelji te zahvalio roditeljima na još jednom daru života. Pohvalio je obitelj Majdančić što je u povezanosti s Bogom znala još jedanput izabrati mudro opredjeljenje te unatoč mnogim protivnim mišljenjima i glasovima, prihvatiti šesto dijete i posvjedočiti kako vjeruje smislu koji se postiže u obiteljskoj ljubavi i žrtvi.

Krštenje osmog djeteta obitelji Stjepanović

U župnoj crkvi Gospe Fatimske u Lužanima biskup Antun Škvorčević predvodio je 18. lipnja euharistijsko slavlje te krstio Doris, osmo dijete u obitelji Hrvoja i Vesne Stjepanović. Pozdravljajući nazočne, a napose roditelje, biskup je podsjetio na predvečerje svetkovine Presvetog Tijela i Krvi Kristove te rekao kako tijelo i krv biblijski i iskustveno predstavljaju ljudsku slabost, prolaznost i smrtnost, ali ih je Isus svojim utjelovljenjem ispunio božanskom ljubavlju i učinio nositeljima svoga spasenjskog djela koje trajno uprisutnjuje u euharistijskom otajstvu kruha i vina. Dodao je da je Isus uzdigao brak između muškarca i žene na sakramentalnu stvarnost, podario ljudskoj tjelesnoj i krvnoj slabosti snagu i plodnost svoje ljubavi koja se prvenstveno očituje u prihvaćanju dara novoga života. Biskup je čestitao roditeljima Stjepanović što vjeruju Isusovoj snazi ljubavi, što u njoj prepoznaju veličinu svoga braka te žive bogatstvo u prihvaćanju brojne djece. Zahvalio im je na daru osmog djeteta te rekao da će ono u svetom krštenju postati dionikom Isusove pobjede nad našom označenošću prolaznošću i smrću.

Odabrale redovničku zajednicu koju je osnovala Hrvatica bl. Marija Propetog

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

U župi sv. Luke Evanđelista u Novskoj, u samostanu sestara Kćeri milosrđa, već godinu i pol žive i djeluju dvije afričke redovnice.

Sestra M. Charlotte Ondang i sestra M. Angele Nzimbu iz Konga ujedno su i prve afričke novakinje u Hrvatskoj. Ovdje se nalaze u novicijatu, odnosno u redovničkoj formaciji nakon koje će početkom kolovoza položiti prve redovničke zavjete. Zanimljivo je da su ove redovnice izabrale redovničku družbu koju je osnovala Hrvatica, blažena Marija Propetog Petković iz Blata s Korčule, a koja nema nijedan samostan u Africi, nego samo u Europi i Južnoj Americi.

– O ovoj družbi nisam ništa znala. Kad sam odlučila postati redovnica, moja teta, koja je i sama redovnica u Rimu, poslala mi je imena ženskih redovničkih zajednica. Najdraže mi je bilo ime Kćeri milosrđa. Teta me pitala da li išta znam o toj zajednici i gdje ona ima svoje samostane. Rekla sam da mi to nije važno, nego je važno samo milosrđe. Preporučila mi je da potražim neku drugu zajednicu jer ova nema svoga samostana u Africi pa ću morati ići u Europu, a to znači da ću morati dugo čekati na odlazak jer nije tako lako dobiti dokumente. Čekala sam pet godina i nije mi žal - rekla je 31-godišnja s. Angele.

I s. Charlotte u zajednicu Kćeri milosrđa privuklo je ime, odnosno samo njezino poslanje, a to je činiti djela milosrđa. – Kad sam čula da ću morati ići u Europu, uhvatio me strah zbog zime i snijega, a onda i zbog hrane. Međutim, s druge strane ime

zajednice Kćeri milosrđa toliko mi je bio drago da sam taj strah nadjačala - objasnila je 30-godišnja s. Charlotte.

Prvu zimu u Europi sestre su provele kao kandidatkinje u samostanu u Rumunjskoj. – U početku je bilo teško. Prvi sam puta obukla kaput koji mi je bio toliko težak da su me boljela ramena i leđa, ali sam odlučila da ću za Boga i to izdržati. Samo sam htjela biti uz peć i nisam željela izići van, ali malo-pomalo sam se privikla - prisjetila se s. Angele dok je s. Charolotte mislila da nitko ne izlazi van kada pada snijeg.

Afričke redovnice oduševljene su dočekom vjernika u Novskoj. Naime, župnik je najavio vjernicima da će u njihovu župu doći dvije nove redovnice i da će to biti iznenađenje. Nitko nije očekivao gošće iz daleke Afrike.

– Kada smo došle, zaista je to bilo iznenađenje za njih. Župljani su nas htjeli puno toga pitati, ali budući da nismo znale jezik, nismo mogli razgovarati. Tada nam je pomogla jedna sestra koja je znala talijanski kao i mi. Kada su nas djeca prvi puta vidjela na misi, umjesto da gledaju prema oltaru i župniku, gledala su u nas - prisjetila se svoga dolaska u Novsku s. Charlotte.

Sestra Angele dodaje da iako nisu mogle razgovarati sa župljanima, na njihovim licima vidjele su radost dobrodošlice i osmijeh. Veoma ih se dojmi-

la srdačnost ovdašnjih ljudi jer su došle s predra-sudama da Europljani nisu susretljivi ni srdačni. Djeca su ih se u početku malo bojala, a sada, ističe s. Angele, postali su veliki prijatelji. Ako slučajno nema jedne od njih, svi se odmah raspituju za nju. Djeca svake subote dolaze u samostan na druženje, igru, pjesmu i na različite radionice gdje izrađuju ukrasne predmete koje prodaju za karitativne potrebe. Sestre su ih naučile i pjevati pjesme na njihovom kongoanskom i francuskom jeziku.

Ono što je afričke redovnice posebno iznenadilo, bila je ozbiljnost vjernika na misnim slavljinama. –Sveta misa je slavljenje i mi smo to tako i shvatili. Zato smo na slavljinama radosni i veseli, pjevamo, plešemo i plješćemo. Nije nam bilo jasno kako ovdje mise na Uskrs, Božić i ostale veće blagdane traju samo sat vremena. Kod nas traju 4 ili 5 sati, a nedjeljama po 2 sata - ističe Charlotte.

Sestra Angele koja je po struci medicinska sestra prvi puta se u Hrvatskoj susrela s domom za starije osobe gdje je obavljala praksu. Nije joj bilo jasno što starice rade na jednom mjestu, a nisu bolesne. – Pitala sam se što ću ja s njima raditi ako nisu bolesne jer sam do tada radila samo u bolnici. Sve su htjele sa mnom pričati, upoznati moju zemlju i razlog dolaska u Hrvatsku - rekla je Angele.

Na praksi u vrtiću bilo je zanimljivo i s. Charlotti. – Bila sam u skupini djece od jedne do tri godine. Neka su me se bojala jer sam crna pa im je druga sestra objasnila da sam crna jer sam jela puno čokolade. Mislila je da će tako najlakše shvatiti moju boju i prihvatiti me. Djeci je to bilo simpatično pa su me počela ispitivati zašto sam pojela tako puno čokolade - objasnila je Charlotte koja kao i Angele tijekom ovih godinu i pol obavlja različite službe; od sakristanke do sudjelovanja na duhovnim obnovama za djevojčice te rada u kuhinji, vrtu i sl.

Redovnice u Novskoj vjeruju da je Božja providnost dovela ove dvije afričke redovnice kako bi one u skoroj budućnost u svojoj zemlji otvorile njihovu prvu redovničku kuću. Naime, zajednica Kćeri milosrđa nedavno je dobila zahtjev iz Konga da u toj zemlji otvore svoj samostan.

